



DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 30 / IV legislatura / Segon període

Divendres, 6 de novembre de 1992

Ple del Parlament

Presidència del Molt Honorable Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió plenària núm. 17

Quarta i darrera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i set minuts.

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre el transport per carretera (Regs. 4799 i 4855) (Punt tretzè de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Corbacho (S) (p. 1171).

Posició dels grups: Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 1172), Sr. Farrés (IC) (p. 1172), Sr. Puigcercós (ERC) (p. 1173) i Sr. Grau (CiU) (p. 1173).

Votació: *rebutjada per 31 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció (p. 1174).*

Debat general sobre la situació i les perspectives del turisme a Catalunya (Reg. 2511) (Continuació del punt primer de l'ordre del dia.)

El president fa avinent que en la substanciació, ahir, del punt primer de l'ordre del dia no es va sotmetre a votació la proposta de resolució núm. 5 del G. P. de Convergència i Unió (p. 1174). El secretari primer en llegeix el text (p. 1174).

SUMARI (2)

Votació de la proposta de resolució núm. 5 del G. P. de Convergència i Unió: *aprovada per 51 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions* (p. 1174).

El Sr. Clotas (S) (p. 1175), el Sr. Fuentes (IC) (p. 1175), el Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 1175), el Sr. Barceló (P) (p. 1175) i el president (p. 1175) intervenen per una qüestió d'ordre.

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la política general de la sanitat penitenciària (Reg. 4800) (Punt catorzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Font (S) (p. 1175).*

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 1 i 2, d'addició, 3, de supressió, i 4, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Reguant (ERC) (p. 1176).*

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Barceló (P) (p. 1177), Sra. Oranich (IC) (p. 1177) i Sr. Renau (CiU) (p. 1178).*

Posició del grup presentant: *Sr. Font (S) (p. 1179).*

Votació: *rebutjada per 34 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció* (p. 1179).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre el patrimoni cultural de Catalunya (Reg. 4793) (Punt quinze de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Fuentes (IC) (p. 1179).*

Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Varela (CiU) (p. 1180).*

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Barceló (P) (p. 1181), Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 1181) i Sr. Dalmau i Ribalta (S) (p. 1181).*

Posició del grup presentant: *Sr. Fuentes (IC) (p. 1182).*

Votació del preàmbul i de l'apartat núm. 1: *aprovats per unanimitat* (p. 1182).

Votació dels apartats núms. 2, 3 i 4: *rebutjats per 28 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció* (p. 1182).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la política general penitenciària (Reg. 4801) (Punt setzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Oliart (S) (p. 1182).*

Posició dels grups: *Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 1183), Sra. Oranich (IC) (p. 1184), Sr. Rodri (ERC) (p. 1185) i Sr. Orriols (CiU) (p. 1185).*

Votació: *rebutjada per 34 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció* (p. 1185).

La sessió s'aixeca a les dotze del migdia.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 17.4

La sessió es reprèn a les deu del matí i set minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major, la lletrada Sra. Andreu i el lletrat Sr. Muro.

Al banc del Govern seuen els consellers de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia i de Benestar Social.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Passem al tretzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el transport per carretera, presentada pel diputat Celestino Corbacho, que té la paraula per presentar-la.

**Moció subsegüent a la interpellació al Consell
Executiu sobre el transport per carretera**

El Sr. CORBACHO: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats; el passat dia 22 d'octubre vam debatre la interpellació sobre la política de capteniment del Govern en matèria de transport de viatgers per carretera; és, per tant, imprescindible, per explicar el sentit d'aquesta Moció, partir d'aquella interpellació per situar-la en un àmbit més ampli que el de l'estricta Moció. En l'esmentada interpellació vaig exposar tres conceptes molts clars que, des del meu punt de vista i per raó de les dades objectives de la situació del transport..., eren clars.

El primer és que ja el 1988 es va detectar un alt percentatge d'activitats il·legals i irregulars en el sector del transport de viatgers per carretera. En segon lloc, és que el 1992, com a conseqüència de l'accident de Torreblanca, una altra vegada van aparèixer aquestes irregularitats i aquestes il·legalitats. El tercer és que hi havia hagut una manca de control i d'inspecció en el sector del transport, que dona com a resultat la situació actual, que ha estat definida, no sols per mi, sinó per fonts del mateix sector del transport, pels sindicats i els mitjans de comunicació, com una situació força caòtica. Una situació que no sols ha merescut l'interès informatiu dels mitjans de comunicació, sinó que també ha estat objecte d'anàlisis a través dels editorials que tres diaris de gran difusió li han dedicat. Però, també, el propi passat dia 22 d'octubre el senyor conseller va intentar desqualificar la meua intervenció, no sobre la base d'aportació de dades objectives, que demostrassin que les meves no eren correctes, sinó que va utilitzar una vella tàctica —que, per vella, és massa coneguda—, com és intentar desviar l'interès a base de polemitzar sobre coneixement o no de les normes que regulen el funcionament del transport o les normes d'aquest sector, donar enrevessades explicacions sobre les terminologies, sense entrar en el fons del problema, com ho són les irregularitats i com ho són les il·legalitats. És la vella tàctica que s'utilitza quan no es tenen prou arguments per refutar un concepte exposat per un altre.

Senyors del Govern, quan jo utilitzo el terme «empresa» a l'hora de dir que en aquest sector hi ha moltes empreses il·legals, no ho faig des del desconeixement del diferencial que existeix entre una empresa i una activitat, sinó que ho faig per

utilitzar el mateix terme que utilitza l'Administració i, en concret, el senyor director general de Transports, que parla d'«empreses il·legals». Per tant, el senyor conseller hauria de fer aquesta correcció no a mi, sinó al senyor director general que, amb tota seguretat, no utilitza aquest terme per desconeixement, sinó com una terminologia més comprensible per al conjunt de la població. Perquè vostès no poden oblidar que darrere d'una activitat il·legal, d'aquesta mena o d'una altra, sempre hi haurà una empresa que la propicia o la promou.

En el passat Ple, el senyor conseller va parlar d'expedients i sancions i en va parlar molt; però la veritat és que els expedients i les sancions només tenen eficàcia quan modifiquen les irregularitats i les il·legalitats en el sector sobre el qual actuen. Quan des del Govern es diu que els serveis d'inspecció han realitzat una tasca, durant quatre anys, que ha donat com a resultat la incoació de 98.000 expedients, a mi em costa una mica donar validesa a aquesta afirmació que, sense posar-la en dubte, em crida l'atenció per les raons següents: perquè, si agafem els 98.000 expedients i els dividim per quatre anys, ens surt un total de 24.500 expedients per any; si aquesta xifra la divideixo per sis inspectors, que segons el Govern són els efectius de què disposen en matèria d'inspecció, em dona la següent operació, que és que cada inspector ha fet 4.000 expedients, i això significa que ha fet 17 expedients diaris, en aquest sector. Si de veritat això és així, hem de felicitar-nos tots perquè segurament tenim el servei més productiu en matèria d'inspecció d'Europa. Però si agafem els 98.000 expedients i traiem el 20% que correspon al servei del transport, em dona un total de 20.000 expedients; si aquest número el dividim per les 550 empreses que, segons fonts del Govern i del sector del transport són les que hi ha a Catalunya, llavors em dona un resultat de 31 expedients per empresa; però si els expedients no els dividim per les empreses, per no entrar allò..., en les empreses i les activitats, ni pel nombre de llicències fiscals, sinó pel nombre d'autocars que hi ha a Catalunya: 6.000 autocars, llavors em surt 3,50 expedients per autocar.

La pregunta que ens formulem tots és: com és possible que després d'aquestes dades, a Catalunya, existeixi el 35% del mercat il·legal? Com és possible que després de 98.000 expedients oberts al sector del transport, dels quals 20.000 —com he dit abans— corresponen al transport de viatgers per carretera, o al transport de viatgers, encara hi hagi al voltant de 80 empreses que fan serveis il·legals, com ho ha reconegut recentment el director general del Transport? Permetin-me que tingui dubtes raonables sobre els famosos 98.000 expedients. Tants són els meus dubtes, que demanaré poder veure físicament aquests 98.000 expedients per poder-ne fer un mostreig i comprovar la seva rigorositat administrativa. Ja sé que em portarà temps per poder veure, primer, els 98.000 expedients i, en segon lloc, per poder fer un mostreig, però crec..., tinc ja una certa curiositat per veure físicament 98.000 expedients. Perquè els que estem a l'Administració, en l'oposició aquí, però amb Govern en un altre lloc, tenim consciència del que és un expedient, i, la veritat, tinc dubtes, dubtes raonables en aquest moment, que s'hagin fet 98.000 expedients com s'ha de fer un expedient.

Per tot això, nosaltres presentem avui una moció que té dos punts. Primer, que el Govern presenti en el termini de tres mesos un pla d'actuació al Parlament per resoldre les irregularitats i les il·legalitats que hi ha al sector del transport. Sabem que

combatre la illegalitat i la picaresca no és una tasca fàcil, ho sabem, que per fer possible l'èxit es necessita la cooperació de la societat en primer terme, i, en segon lloc, es necessita també la cooperació i la col·laboració de les altres administracions. Però també pensem nosaltres que per combatre la illegalitat i la irregularitat es necessiten uns plans que orientin l'acció del Govern, i volem que aquest pla d'actuació no sols sigui del Govern, sinó que emani del Parlament, i així donar la possibilitat que aquest compromís de resoldre l'actuació irregular sigui un compromís de tots i no sols del Govern, però també volem que aquest Pla sigui presentat al Parlament, perquè no confiem que el Govern, sense un compromís davant d'aquest, faci una tasca eficient i eficaç per resoldre aquest problema.

La segona és que es posin immediatament en funcionament les comissions del transport a Catalunya: la comissió del transport metropolità i la subcomissió. Aprofito l'explicació d'aquest segon punt de la Moció per dir que, quan en el debat de la interpellació em referia que les comissions del transport feia pràcticament dos anys que no es reunien, no em referia a aquest fet perquè aquestes tinguessin a veure o no amb la inspecció, amb la matèria inspectora, sinó que ho feia per un altre argument que avui continua vigent: la necessitat que les comissions de transport es reunixin i funcionin d'acord amb allò que determinen les normes que regulen el seu funcionament va més enllà de la relació, o no, que hi ha entre aquestes i la funció inspectora, perquè aquestes comissions tenen responsabilitat sobre altres matèries, en matèria de transport.

El profund sentir d'aquesta proposta és, per tant, perquè hi ha temes molt importants del transport que necessiten les reunions d'aquestes comissions i, per tant, jo crec que és important que es reunixin, però també perquè una administració —i això és important—, una administració que no és capaç de fer funcionar els òrgans que ella mateixa crea és una administració que, en definitiva, està demostrant una certa ineficiència i una ineficàcia; i quan una administració és ineficient o ineficaç per fer que els òrgans que ella mateixa crea funcionin, a partir d'aquí, a mi no m'estranya que la situació que hi ha a Catalunya en matèria del transport sigui la que és.

Senyores i senyors diputats, en la interpellació de l'altre dia va quedar demostrat, en primer lloc, que en el sector del transport hi ha irregularitats i hi ha illegalitats. En segon lloc, que aquestes irregularitats i aquestes illegalitats poden influir en la seguretat dels viatgers per carretera —no em refereixo que influeixin, poden influir— i el senyor conseller va reconèixer que podia influir, efectivament, aquesta situació, en la seguretat del transport, que el Govern va donar dades i estadístiques, però no es va voler comprometre a adquirir cap compromís per resoldre aquest problema.

Per tot això, demano el vot favorable a la present Moció i espero comptar amb el suport del Grup de la majoria com una prova intel·ligent i seriosa per treballar en la direcció correcta i adequada.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Corbacho. No s'han presentat esmenes; per consegüent, passem a la intervenció dels grups perquè fixin llur posició. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Senyor president, únicament per comunicar que el Grup Popular votarà favorablement aquesta Moció.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pujol. Pel Grup Parlamentari Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Senyor president, senyores i senyors diputats; 98.000 expedients, si és veritat, vol dir que la Direcció General no controla el sector; vol dir que, en comptes de l'autoritat que dimana de la legislació, ha de controlar aquest sector a través de l'acció sancionadora, a través del cop d'expedient. I a nosaltres no ens estranya perquè la situació d'aquesta Direcció General és caòtica, i ens referim que aquesta Direcció General, també en aquest tema, està més obsessionada a barallar-se amb els ajuntaments que no a posar ordre en el sector, i prova d'això són les recents sentències amb relació a decisions municipals sobre la implantació de parades interurbanes, sentències totes desfavorables a la Direcció General, algunes d'elles en aquests moments davant del Tribunal Suprem, que esperem que ratificarà, vull dir, la competència municipal en tota una sèrie d'aspectes relacionats amb el transport. Però, també ho són molts altres aspectes que fan referència a aquest sector de la mobilitat de les persones. Ens referim que hi han moltes línies donades a precari, moltes d'aquestes línies són d'èpoques anteriors a l'actual situació, en la qual han aparegut els polígons industrials fora dels cascals urbans, que obliguen a un desplaçament de la població laboral; de l'aparició d'importants centres d'ensenyament, universitats, escoles fora de casc, que obliguen a incrementar el transport escolar.

Es manifesta aquesta situació caòtica quan, arran dels traspassos de competències de transport escolar a consells comarcals, va resultar que molts d'aquest autobusos que feien aquests serveis no tenien els ITV passats, tenien cabudes superiors a les autoritzades per la legislació d'Ensenyament, molts d'ells eren autobusos de més de vint anys d'antiguitat... Es manifesta aquesta situació caòtica amb una tendència, absolutament imparable, cap a la monopolització del sector en molt poques mans d'operadors i l'existència d'un pacte tàcit en què les empreses del sector, quan es convoca un concurs, no concorren en aquest concurs si la que fins llavors l'explotava no ha fet renúncia expressa o no ha manifestat la seva voluntat de renunciar a continuar prestant aquests serveis; i el resultat és que podríem dividir Catalunya pel control que determinats grups empresarials tenen del transport de viatgers.

I, finalment, l'aparició del transport discrecional, els autocars pirates que, efectivament, proliferen en tots els nostres pobles i ciutats; i, una vegada més, la desconfiança respecte als ajuntaments fa que les actuacions, fins i tot les actuacions darreres dels Mossos d'Esquadra, són sense consultar o sense preguntar als ajuntaments, i els ajuntaments tenen moltíssima més informació de quins són els llocs, vull dir, on es produeixen aquests embarcaments, on es venen els tiquets, etcètera i, per tant, fins i tot l'acció sancionadora de la mateixa Generalitat és molt menor amb relació a les possibilitats reals d'actuar. Per tant, i per lògica, és absolutament imprescindible que es presenti, aquí, en el Parlament, un pla d'actuació que intenti regular tot el sector del transport, que puguem discutir, que puguem aportar-hi els nostres suggeriments en base dels criteris i coneixements que cada u de nosaltres té sobre aquests temes i, a partir d'aquí, intentar canviar aquesta situació caòtica i desordenada amb una acció de govern que, d'alguna manera, tingui l'autoritat moral que li doni el fet d'haver estat discutida

i tingui el consentiment del conjunt de grups de la cambra per poder regular tota aquesta activitat econòmica, no a cops d'expedient, sinó per la lògica de les directrius de la Direcció General corresponent.

És per tot això, doncs, que el Grup d'Iniciativa per Catalunya votarà favorablement la Moció subsegüent a la interpellació que va presentar, en el seu moment, el Grup Parlamentari Socialista.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Farrés. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Breument, senyor president, senyores i senyors diputats, dir que el nostre Grup hi votarà a favor perquè ens trobem davant d'aquells casos a què comencem a estar acostumats, també a Catalunya. Cal un accident, cal un sinistre —en aquest cas no ha estat un sol cas— perquè el Parlament, en aquest cas el poder legislatiu al nostre país, hagi de proposar a l'oposició esmenes i subsanar problemes endèmics, en aquest cas de planificació i de control i, sobretot, també com s'ha dit aquí, d'actualització. Ens trobem que la xarxa de carreteres, les necessitats del transport urbà rodat, han canviat —com s'ha dit molt bé abans—, problemes d'ensenyament, ampliació de centres d'ensenyament, noves factories, noves fàbriques i, en definitiva, noves xarxes de comunicació entre la ciutadania i el transport urbà.

Per tant, creiem que cal una reactualització i, sobretot, no resoldre des d'un despatx els problemes que es puguin plantejar, que aquesta és una mica la situació que s'ha donat en aquest cas. Ara és tard, mai és tard però és una mica tard perquè puguem treure els Mossos d'Esquadra al carrer, començar a controlar empreses que se sabia, de fa temps, que tenien aquest tipus d'actuació. Per tant, hi votarem a favor, però creiem que això hauria de ser una excepció i, per desgràcia, en la nostra Administració, cada dia és més una norma.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Puigcercós. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Grau.

El Sr. GRAU: Senyor president, senyores i senyors diputats, és la primera intervenció meua al Ple d'aquest Parlament i tinc de reconèixer que ho faig prou sorprès i, finalment, desencisat perquè no creia que aquesta Moció es presentaria, després de la interpellació substanciada al Ple passat, que vaig considerar important, d'oportunitat i de responsabilitat per part del grup polític de l'oposició, i creia que, finalment, per aquestes mateixes raons de responsabilitat, per aquestes mateixes raons, no es presentaria la Moció, molt especialment després de sentir la intervenció del conseller, que va ser contundent per la quantitat de dades, arguments i descripcions, que penso que haurien d'haver sigut prou aclaridores per al senyor Corbacho. I avui també continuo estant sorprès perquè l'única argumentació del senyor Corbacho contra les contundents dades del senyor conseller és que no es creu les 87.000 inspeccions. Molt bé, doncs, jo, com que sí que me les crec, penso que aquesta actitud, al meu parer, del senyor Corbacho té dues causes: primer, que no va escoltar prou bé la resta d'argumentacions del conseller o bé que la Moció estava decidida i beneïda, qualsevol que fos la resposta del Govern.

El senyor Corbacho va dir en la interpellació: «Hem hagut de patir un accident com el de Torreblanca perquè vostès actuïn.» I també: «El govern s'ha deixat arrossegar pels esdeveniments.» Això no és cert, senyor Corbacho; el senyor conseller ja va donar dades aclaparadores que demostren que això no és cert; els esmentats 98.000 expedients oberts, és a dir els 21.000 expedients l'any, una mitjana que gairebé coincideix amb les actuacions d'inspecció fetes després de l'accident..., per la qual cosa, l'actuació de la Direcció General de Transports ha sigut constant els darrers anys i, després de l'accident, no es va fer tampoc un foc d'encenalls, ha seguit els primers dies i fins ara, i ho demostren les dates dels butlletins, les darreres dates dels butlletins dels Mossos d'Esquadra, dels serveis d'inspecció de vehicles de transports de viatgers que, per exemple, diuen que en els darrers quinze dies d'octubre s'han inspeccionat 41 vehicles i se n'han denunciat 10. Això, naturalment, a banda de les inspeccions i expedients que normalment es generen directament des de l'esmentada Direcció General.

No, senyor diputat Corbacho, no hem hagut de patir un accident per actuar, el que passa és que abans no era notícia qualsevol actuació d'inspecció, d'immobilització de vehicles o bé de denúncies, no en sortia cap a la premsa. Després de l'accident sí, sí que eren notícia, a tots els mitjans de comunicació, les actuacions dels Mossos d'Esquadra, expedients que..., com el tancament del local de Bus Confort que es va produir dies després de l'accident i que se'n van fer ressò els mitjans de comunicació, va ser, precisament, al final d'un llarg expedient, i la notificació a l'empresa es va produir el dia 14 d'agost, és a dir, dies abans de l'accident de Bus Express. Així, doncs, senyor Corbacho, no li puc donar la raó perquè hi ha els milers d'actuacions i intervencions que garanteixen la feina feta per la Direcció General de Transports i els Mossos d'Esquadra, i potser que per això, potser que per això, gràcies a Déu no hi hagi hagut més greus accidents al llarg de quatre anys de competències. Malgrat que, també, ni un autocar nou i revisat —vostè ho sap molt bé— garanteix que no tindrà un accident greu, ni totes les il·legalitats que, òbviament, s'han d'evitar i penar, però que són administratives, algunes, i no comporten perill d'accident. Si després de tot això, senyor diputat, senyor il·lustre diputat, vostè segueix pensant, com va dir en la interpellació, que no hi ha hagut política d'inspecció, ni de control en aquest sector, és que tampoc em creu a mi o m'ha escoltat a mi.

La Moció proposa instar el Consell Executiu a acabar amb les activitats il·legals d'aquest sector, i la tasca que està fent i la programació de l'acció de govern de la Generalitat va permanentment cap a aquesta fita. Malgrat tot, vostè mateix va dir: «Cap govern, evidentment, pot garantir el cent per cent de la seguretat.» Estic segur que també vostè em diria que el Govern de Madrid està fent el que pot amb la seguretat ciutadana, però que, tal com va dir el conseller Molins, ni la inspecció d'Hisenda pot acabar amb el frau fiscal ni la policia pot acabar amb la criminalitat. Però tot no és inspecció, tot i que es reforçarà a mesura que tinguem més mitjans i que segueixi la col·laboració amb altres forces com són la Guàrdia Civil, la Policia i, fins i tot, la Guàrdia Urbana i que, a més del control normal, es preveu, com he dit, una actuació especial en períodes determinats: vacances, ponts i altres.

Malgrat tot això, amb la inspecció no n'hi ha prou. Tal com va dir el conseller, cal sensibilitzar el sector i cal sensibilitzar

l'usuari. I per engegar la sensibilització del sector, que es refereix a la col·laboració de les empreses dels serveis regulars, s'han produït sovint reunions d'aquestes empreses de transport de viatgers amb la Direcció General de Transports i ben aviat es pensen portar a terme les accions en el sentit de: primer, vigilar les contractacions dels reforçaments —els reforçaments són els autocars de servei discrecional que fan viatges i serveis a les empreses regulars—; segon, la penetració comercial més activa, que vol dir cercar els clients per part de les empreses de serveis regulars al lloc on són; tercera, acostar les recollides i arribades a l'usuari. Això vol dir que, per exemple, per a una línia Barcelona-Sevilla, caldrà recollir el viatger directament a la zona del seu entorn: l'Hospitalet, Cornellà, Santa Coloma de Gramenet i poblacions petites, i en l'arribada també, fent el circuit dels pobles del voltant per facilitar la distribució directa dels viatgers. Això contribuirà que els usuaris es decideixin clarament per un millor servei i per l'opció de les empreses concessionàries de línies regulars.

Pel que fa a la sensibilització de l'usuari, es tracta d'una campanya dirigida al viatger per aconseguir-lo cap a les empreses concessionàries regulars de garantia, i reforçada en els períodes pre-vacacionals, d'informació sobre les línies de concessió autoritzades. Es preveuen bustiades generals de tríptics informatius, amb especial cura de les zones d'habitatges on hi ha més usuaris del servei, una informació incisiva mitjançant les emissores de ràdio local i, finalment, un telèfon gratuït d'informació i ajut. Tot aquest planejament es portarà a terme amb la col·laboració de les empreses i també amb la col·laboració de les campanyes institucionals.

Aquesta acció no és un projecte pensat per al futur: la Direcció General de Transport està treballant activament per engegar-la abans de les vacances de Nadal, d'aquestes vacances de Nadal.

En relació directa amb el contingut de la Moció, pel que li he dit, comprovarà que la regularització del sector del transport que vostè demana i l'eliminació de les activitats il·legals són objectius que formen part de l'acció de Govern de la Generalitat de manera permanent, i la intensificació de les tasques de control de vehicles i activitats no autoritzades, si cal, suposa un reforçament de les tasques d'inspecció que l'Administració de la Generalitat duu a terme des de l'assumpció de competències en aquesta matèria, i que es veuran notablement facilitades amb la progressiva col·laboració de la policia autonòmica.

No creiem necessària, doncs, en aquest sentit, l'elaboració d'un pla d'actuació específic, ja que, com he dit abans, aquesta tasca és duta a terme de forma periòdica i sistemàtica. Si no li sembla prou el que he dit pel que fa a la informació, li puc remetre les actuacions i programacions que es fan i es pensen fer, això sí, amb la reserva de dates concretes, sense detallar actuacions, com vostè comprendrà. Sí que li puc dir que hi ha una programació que se segueix i també que hi ha una coordinació amb altres administracions i s'està treballant amb altres comunitats autònomes, tant amb les d'arribada de les línies de viatgers com en les intermèdies de pas.

Pel que fa al segon punt, la convocatòria de les reunions de la Comissió de Transports i la Comissió Coordinadora del Transport Metropolità de Barcelona respon a la voluntat dels presidents de cadascuna, atès el volum i la importància dels assumptes a incloure en l'ordre del dia. La periodicitat mínima de

les reunions es troba establerta en les normes que regulen l'organització i procediment —tingui en compte que en ambdues comissions s'hi inclouen també ferrocarrils, avions, transports de mercaderies, viatgers per carretera, etcètera, la primera i la segona exclusivament dels transports de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. En realitat, aquestes comissions no tenen pràcticament res a veure amb la seguretat. Cal dir que les darreres reunions, que tant el preocupen, s'han fet, pel que fa a la Comissió Permanent, la primera el dia 14 de maig i la segona, Subcomissió Permanent, el 16 de juny.

Per tot això, és evident que, després de sentir els altres grups també, que a Iniciativa per Catalunya li preocupa més la sintonització dels ajuntaments o la informació als ajuntaments, per tot això —ho repeteixo— és evident que el que vostès proposen a la Moció s'està fent i està fet, per la qual cosa no creiem necessari votar favorablement la Moció.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Grau. Seguidament passem a la votació.

Les senyores diputades i els senyors diputats que estiguin d'acord amb la Moció, es volen posar drets?

Els qui hi estiguin en contra?

Abstencions?

La Moció ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Debat general sobre la situació i les perspectives del turisme a Catalunya (Continuació)

Els prego atenció. Els lletrats de la cambra han fet notar a la presidència que en la travessa de votacions que es va produir ahir en les propostes de resolució del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que com recordaran vostès es van votar d'una en una, no es va sotmetre a votació la número 5, de manera que ara caldria esmenar aquesta omisió.

I, per refrescar la memòria de les senyores diputades i senyors diputats, prego al senyor secretari o a la senyora secretària que procedixin a la lectura: la cinquena.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a crear un programa d'assessorament financer per a les empreses existents i potencials del sector. El seu objectiu serà millorar el coneixement dels sistemes de finançament i de la seva oportunitat d'utilització, tant per a inversions a llarg termini com per a capital circulant.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor secretari.

Se sotmet a votació aquesta Proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

(Diputats de diversos sectors de l'hemicicle no s'alcen en cap de les tres crides a votació.)

La proposta de resolució ha quedat aprovada per 51 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

(El Sr. Clotas demana per parlar.)

Sí, senyor Clotas...

El Sr. CLOTAS: Per a una qüestió d'ordre. És que el Grup Socialista, igual que un altre grup, no ha emès cap mena de votació, realment una mica sorpresos per la decisió, bastant precipitada, de celebrar una votació en un punt de l'ordre del dia que, lògicament, no corresponia gaire. No hem volgut intervenir abans perquè, bé, potser és millor donar per acabats aquest tipus de procediments sense més preàmbuls, però, en tot cas, pel que de precedent això podria representar, sí que el nostre Grup vol fer arribar a la presidència la discrepància que representaria utilitzar aquest precedent en altres ocasions, en tant que a l'ordre del dia actual ja no hi havia aquest punt.

A l'activitat parlamentària es pot donar el cas que es produeixin forats com el que avui se'ns ha presentat, o equívocs, o errors, i que un grup, per error, no voti unes propostes que el mateix grup presenta; però bé, és que el joc parlamentari, justament, comporta aquests riscos, i aquests riscos no són posteriorment esmenables o corregibles, sinó que donen peu a una decisió de la voluntat de la cambra. Per tant, si quan un grup, per error o per la votació errònia o voluntària d'alguns diputats del mateix grup que presenta una iniciativa, veu canviat el vot definitiu d'aquella iniciativa, aquell vot és decisiu. Quan per mateixos motius o semblants motius un punt no se sotmet a votació, és que no s'ha sotmès a votació. Per tant, ha decaigut aquell punt.

Per tant, senyor president, des del nostre punt de vista, i tan sols a efectes de precedent, no admetríem que en una altra ocasió es dugués a terme una votació com la que ha tingut lloc en aquests moments.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor... (*El Sr. Fuentes demana per parlar.*) Sí, el senyor Fuentes té la paraula.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. També per expressar la nostra posició que ens ha portat a no participar en aquesta votació, perquè pensem que, en tot cas, la Mesa havia d'haver reconsiderat això prèviament... En tot cas, se'ns havia d'haver comunicat abans de començar la sessió, perquè, sens dubte, això ens ha deixat en una situació de total indefensió, als grups parlamentaris, davant d'aquesta votació.

Tot això —hi insisteixo—, sens perjudici que pensem que en el fons ni un acord de la Mesa podia esmenar aquest fet, perquè es va produir ahir, no es va esmenar al seu moment, per tant, va passar ja el punt de l'ordre del dia i difícilment això es podia reconsiderar des del nostre punt de vista, però, en qualsevol cas, pensem que abans de començar la sessió hi devia haver una reunió de la Mesa, un acord de la Mesa i una comunicació en forma..., com a mínim als grups parlamentaris.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. (*El Sr. Carod-Rovira demana per parlar.*) Senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, moltes gràcies, senyor president. En el nostre cas per exposar que s'ha produït un canvi en l'orientació del vot en relació amb el que vam anunciar ahir en la resta de resolucions presentades pel Grup de la majoria, ja que, a través del nostre portaveu en el tema de turisme, senyor Bargalló, vam anunciar que hi votaríem favorablement; avui ens hem abstingut a la votació en aquesta proposta, justament com a forma d'expressar, a través d'una utilització en aquest cas del sentit del vot que permet el Reglament, el nostre desconcert davant la incorporació d'aquest tema en l'ordre del dia d'avui i, en tot cas, simplement, el que sí que voldríem dir és

que ens agradaria que en tot moment la rigidesa que de vegades sembla que s'utilitza en l'ús de la paraula per part d'alguns diputats, doncs s'utilitzés també en els moments en què, pels motius del tipus que siguin, certs punts no són sotmesos a votació i que, en tot cas, introdueixen un precedent que de cara al futur pot ser francament negatiu per a tots els grups de la cambra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. (*El Sr. Barceló demana per parlar.*) El senyor Barceló.

El Sr. BARCELÓ: Gràcies, senyor president. Simplement, i per no ser reiteratiu, el nostre Grup no ha emès vot en aquesta votació, i simplement per recolzar el que ha dit el portaveu del Grup Socialista i el que ha dit el portaveu del Grup d'Iniciativa.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Barceló.

Bé, les seves manifestacions constaran a l'acta, naturalment. El que la presidència, abans de sotmetre a la votació, ha fet llegir l'extrem, de manera que tots els grups podien haver demanat més aclariments, si ho volien. De manera que no ha estat una sorpresa, perquè podien haver intervingut abans... De manera que... (*Remor de veus.*)

Passem al punt catorzè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la política general de la sanitat penitenciària, presentada pel diputat senyor Daniel Font, que té la paraula.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política general de la sanitat penitenciària

El Sr. FONT: Gràcies, senyor president, per presentar la Moció subsegüent a la interpellació que varem fer o substanciar al darrer Ple sobre salut a les presons. He de dir que del diàleg mantingut amb el conseller Bassols sobre els quatre punts que varem plantejar relatius a l'hospitalització penitenciària, la infermeria a les presons, les malalties contagioses i els diferents punts que li varem plantejar respecte a salut a les presons, subsisteixen uns interrogants, des del nostre punt de vista; algun d'aquests interrogants planteja problemes que ni tan sols vam poder-hi entrar, com va ser el dels substitutius de la drogadoicció a les presons, que és un tema que ens preocupava, a nosaltres, i que n'hauríem volgut una resposta. He de dir, també, que d'alguns dels temes sí que en vam treure l'aigua clara, i varem aclarir-los, però d'aquests interrogants que subsisteixen ens ha semblat que era útil i necessari prosseguir algun tipus d'acció parlamentària.

Consegüentment, hem plantejat una moció amb tres punts. El primer punt fa referència a l'obertura del mòdul penitenciari de 40 llits a l'hospital de Terrassa. És estrictament necessari que aquest mòdul s'obri aviat, i diem això perquè ens arriben notícies que, de nou, està en obres, i, consegüentment, pensant que aquest mòdul ha tingut una obertura accidentada o una construcció accidentada pel seu ajornament successiu, ens ha semblat que era útil incorporar a la Moció: «Instar el Consell Executiu que s'obri el mòdul, donada la seva necessitat i la seva estricta urgència.»

El segon punt fa referència als malalts amb patologia psiquiàtrica, i aquest és un punt que també ens preocupava, que no va obtenir una resposta i que ens semblava que calia introduir a

la Moció pel fet que en aquests moments els malalts amb patologies mentals de les presons no gaudeixen d'assistència hospitalària, no en tenen, per una raó molt simple, que és que, si bé fins ara eren remesos a Alacant i a Madrid —cosa que és irregular perquè havien de marxar de Catalunya, per ser atesos havien d'anar a Alacant i a Madrid—, aquesta possibilitat ja no es produeix, i sent que la xarxa d'assistència pública psiquiàtrica no està preparada per atendre malalts procedents de les presons en règim de custòdia policial, ni té el personal adequat, ni es fa, ni se'ls demana, tan sols —no es pot fer la xarxa pública en aquests moments—, els demanem o voldríem incorporar a la Moció que el Consell Executiu determini on i en quines condicions es farà l'assistència psiquiàtrica als malalts mentals. Sàpiguen que això genera una casuística lamentable en algunes presons, i l'ús —per entendre'ns i dir-ho amb bones paraules sense ànim d'ofendre ningú—, l'ús excessiu de mètodes farmacològics en relació amb els malalts mentals dins de les presons.

Finalment, a l'últim punt de la Moció, que és un punt important i que en aquests moments ens sembla a nosaltres que potser és el més important des del punt de vista de salut, és l'aplicació a la implementació dels programes de substitutius de la drogoaddicció. Hi ha dos programes experimentals en aquests moments, molt recents, però entenem que no és suficient atendre els presos que des del carrer ja venien amb la indicació mèdica de ser tractats amb programes de metadona, sinó que s'ha de generalitzar a tots els presos. Entenent que la meitat —pràcticament la meitat— de la població presa pateix drogoaddicció, és necessari que tinguin els mateixos drets que es tenen al carrer, de manera que dins de les presons s'implementin els programes de metadona, cosa que facilitaria, d'altra banda, no només una forma de vida més lleugera, més adequada per a aquestes persones, sinó que també facilitaria, doncs, elements de pacificació i d'arreglar alguns dels problemes greus que es plantegen en matèria de drogoaddicció dins de les presons, com fèiem o com intentàvem posar palès el dia que vàrem substanciar la interpellació.

Consegüentment voldríem proposar a la cambra la consideració d'aquests tres punts i, eventualment, als grups la seva votació positiva.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Font. Ha presentat esmenes el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. El senyor Reguant té la paraula per defensar-les.

El Sr. REGUANT: Senyor president, senyores i senyors diputats, les esmenes que el meu Grup hem presentat parteixen de la següent reflexió: d'una referència obligada, que és el medi de gran dificultat que representa el món penitenciari, i també l'admiració per l'abnegació de la majoria del funcionariat que se n'ocupa; i l'altra, que nosaltres pensem —una convicció tenim— que el pres és persona que per llei ha perdut la llibertat, a voltes dels seus drets polítics o professionals, però que en tota hora i moment conserva la seva condició humana i com a tal ha d'ésser tractat en el medi penitenciari. Per tant, en aquest cas que afecta la salut d'aquest tipus de gent, d'aquests éssers humans, ens sembla que les esmenes que nosaltres presentem són acurades per intentar treballar de manera eficaç en el món de la salut penitenciària.

En primer terme, cal dir que, segons va manifestar el conseller Bassols, 410 places d'infermeria són suficients, perquè l'in-

formen els seus tècnics sanitaris que té un índex d'ocupació del 50,2%, 200 llits ocupats, i això ens tranquil·litza perquè dona la impressió que el problema està en capacitat d'absorbir tota la malaltia penitenciària —tota la malaltia. Això ens sembla una dada absolutament fora de la realitat, perquè tenint en compte els treballs dels doctors Moreno i Porta publicats en *Annals de la medicina* del mes de maig d'enguany, diuen que el 80% d'ingressats a la presons manifesten estar enganxats en drogues dures o en altre tipus de toxicomanies. Si el drogoaddicte hem manifestat tots els grups d'aquesta cambra que és un malalt, evidentment, tindrien d'ingressar directament a les infermeries per ser presos en consideració, estudiats i tractats. I això no es fa. Com també ens sembla que no es fa educació sanitària, medicina preventiva, una curativa —que ja la veurem— i la rehabilitadora nul·la, en tant que la persona que entra a la presó, quan surt —és la veu del poble—, surt pitjor que no hi ha entrat.

Per tant, la primera esmena és un afegit, és a dir, una addició que diu: «Avaluar la morbiditat penitenciària, així com els nivells d'obsoletisme i optimització de les instal·lacions sanitàries penitenciàries existents, arbitrants les mesures adients a les necessitats objectivades.» Ens contestaria, probablement..., el representant del Grup de la majoria ens contestarà que tot això ja ho fan, el que passa és que això no es toca ni es veu, perquè totes les informacions que tenim no són contrastades de manera comparativa i evolutiva de com es controla la malaltia i com es redueixen els índexs d'incidència de la malaltia sobre la salut dels presos.

La segona esmena que fem, i acceptant la totalitat del punt que ha fet el Grup Socialista, consisteix a planificar els recursos per a la realització de l'hospital penitenciari de Catalunya, perquè del que ara s'ha tractat és d'endegar un mòdul penitenciari. No hi ha cap associació hospitalària al món que entengui que quaranta llits es poden titular «hospital». Hospital, perquè sigui així i tingui una optimització mínima, ha de tenir almenys de vuitanta a cent llits, i això ho saben tots els tècnics d'aquí, que hi han en aquesta sala. Per tant, planificar els recursos per a la realització de l'hospital penitenciari de Catalunya ens sembla que és una prioritat, igual que li semblava al conseller l'any 88, però que després no se n'ha tornat a parlar. Un hospital penitenciari donaria el joc que cal als nostres malalts.

Perquè mirin, senyor conseller, vostès tenen 122 tuberculosos diagnosticats, 122. I a més, no controlat el brot, vol dir que això va creixent de manera progressiva. Sàpiga vostè que aquests malalts, aquests malalts no solament són tributaris dels fàrmacs adients per a la seva malaltia, sinó que estudis que es poden constatar en l'edició setena, a la pàgina 895 del tractat d'Henriey Brisset Bernard, diuen que el 40% dels malalts tuberculosos són tributaris de tractaments psiquiàtrics; per tant, ja en la intervenció que feia el diputat Daniel Font, manifestava la indefensió d'aquest tipus de malalts; ell deia que tenien bloqueig farmacològic, però àdhuc jo diria que tindrien repressió farmacològica. Per tant, ens sembla que el tractament dels malalts en les nostres presons..., són tractats més com a ciutadans de segona que no pas amb els drets reconeguts de tots aquells que la llei els permet encara gaudir, menys el de la privació de llibertat.

La tercera esmena és breu i, en fi, purament tècnica, no? Acceptem tot el punt del Grup Socialista, però on diuen «patologies psiquiàtriques greus» cal dir que la gravetat..., i això ja ho

hem parlat amb el diputat, en això hi està d'acord i, en fi, jo potser tampoc tenia d'haver fet la precisió, però la faig per dir que la gravetat en psiquiatria no és la mateixa que la gravetat en les altres especialitats, on la gravetat s'entén quan el pronòstic infaust està a tocar. En psiquiatria, no: pot ser un malalt greu perquè realment té una desestructuració molt important, no troba la seva realitat ni la trobarà, amb tota probabilitat, en les malalties que evolucionen a brots, i per tant la gravetat vol dir canviar-los de l'hàbitat on estan, que és hàbitat repressiu i de difícil adaptació, per passar-los a un mitjà hospitalari on puguin gaudir de tractaments prolongats que puguin ajudar a la seva supervivència en millors condicions humanes, i això crec que no és discutible.

I el darrer punt és una altra esmena, que en realitat és complementària, o immodestament per la meua part, he desenvolupat sense proposar-m'ho massa l'esmena que acceptem en la seva totalitat del Grup Socialista, on diem que caldria «Aplicar programes de manteniment amb substitutius de les drogues per al grup de reclusos que donin el perfil patològic adient» —aquí no faré jo un remarcament del punt de vista, que sóc partidari de donar aquell substitut o aquell opiàci que faci menys efectes secundaris; en això, al seu dia els vaig referir la *British of Psychiatry*, però, en fi, les consideracions i les decisions les prendrà qui correspongui en aquest cas— «així com desenvolupar programes d'ordre psicoteràpic, laboroteràpic i psicofarmacològic en el grup de dependència menys severa i en el moment adient,» —això vol dir que és absolutament necessari tenir-los fora de l'hàbitat repressiu de la presó, si no, no hi ha manera; és a dir, si una persona que està malalta àdhuc ha de suportar sobre les seves esquenes les rígides normes d'un centre penitenciari, ha de dir que no col·laborem a la seva recuperació; això em sembla d'una evidència, en fi, meridiana, de claredat meridiana— «al temps de garantir a tota la població reclusa un control estricte dels mètodes coneguts d'introducció de tòxics a les presons.»

Llegint l'estudi *Annals de Psiquiatria*, dels doctors Porta i Moreno, que treballen en el nostre medi penitenciari, fa escriure veure l'allau de mitjans que hi ha per introduir tòxics a la presó, però d'alguna manera és l'autoritat competent qui n'hauria de garantir la reducció, és a dir, que el flux d'entrada a la presó fos compatible amb el nivell terapèutic que s'ofereix dins, si no, realment, estem donant la xocolata del lloro, en aquest tema, diguem-ne, no?

I per últim: «Alhora, que s'estudiï l'efectiva desmassificació i millora de la qualitat de vida a les presons, aspecte fonamental per la lluita contra la drogodependència.» I això em sembla també d'una elementalitat que quasi em fa basarda expressar-ho aquí, perquè em sembla que parla per si sol. Diríem que sense mesures alternatives i específiques resulten infructuosos o poc optimitzats els recursos i els esforços que s'esmercen en aquest mitjà per combatre aquesta situació.

Al rerefons de tot això, o hi ha incapacitat política o no hi ha voluntat política, perquè de la informació en disposen vostès més que no nosaltres, però això és una cosa d'una evidència..., que vostès tenen la paraula de com volen continuar en aquesta qüestió. D'aquí marxem convençuts que a les presons hi ha gent que no solament són penats per la llei perquè han infringit la norma de convivència —per tant, la llei—, sinó que àdhuc els carreguem a les seves costelles unes condicions de vida infrahumanes que no es mereixen.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Ara poden intervenir els grups que no han esmenat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat senyor Barceló.

El Sr. BARCELÓ: Gràcies, senyor president, i molt breument. Nosaltres, en primer lloc, anunciem el vot favorable a aquesta Moció, i simplement voldria fer uns petits comentaris.

Em sembla, per la meua informació, que el mòdul penitenciari s'obrirà d'aquí a molt poc temps —em sembla que dies. En el segon punt, sobre la ubicació de llits hospitalaris per a malalts psiquiàtrics, potser jo faria llits psiquiàtrics dintre de la presó o dintre d'un ambient de la presó; o sigui, no portar el malalt psiquiàtric a l'hospital general, per dir-ho d'alguna manera, sinó intentat construir hospitals dintre de la presó per a aquest tipus de malalt. Potser seria una mesura més lògica amb tot el que planteja ara la gran discussió; per exemple, avui dia, i parlant de tuberculosi o epidèmies de tuberculosi a la població general, als Estats Units, amb tot el problema del que es diu el *homeless*, és que aquesta gent tenen dret a ser tractats i tenen dret a no voler ser tractats, i és un dels problemes que la societat nordamericana avui dia discuteix, si aquesta gent que corren pel carrer han de ser obligats a ser tractats per aquest tipus de malalties de transmissió.

I per últim, m'agradaria que acceptessin l'esmena d'Esquerra Republicana respecte al tercer punt, sobre l'ús de substitutius de les drogues en el sentit que em semblen adients els comentaris o l'esmena que ha presentat Esquerra Republicana.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Barceló. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Magda Oranich.

La Sra. ORANICH: Gràcies, senyor president. Per posicionar-nos a favor de la Moció socialista, també de les esmenes que ha presentat el Grup d'Esquerra Republicana, que demanaríem que, en tot cas, si no en la totalitat, en part acceptés el Grup Socialista. Entenem que aquesta és una moció encertada amb els tres punts que es presenten, bé que algun d'ells ja es compleix a les presons. També la nostra informació dona que s'ha d'obrir aviat el tema de Terrassa; per tant, és possible que això ja s'ha de fer i, per tant, no veig inconvenient que per part de la majoria això s'accepti.

Cert és, en el segon dels punts, els problemes dels malalts psiquiàtrics, que és un problema molt greu a la presó; l'illustre diputat que ha parlat, del Grup Popular, abans que jo, ha plantejat aquests problemes que se'ns donen a diari, amb la gent que està presa. Cert és que hi ha un nombre de malalts psiquiàtrics més important a les presons que al carrer, perquè la mateixa patologia o vida això ho pot portar i, per tant, entenem que aquest és un tema que s'ha d'estudiar seriosament. Segurament, l'illustre representant del Grup d'Esquerra Republicana té raó que qualificar de greus o no greus els malalts psiquiàtrics potser és entrar en uns termes mèdics que no ens corresponen aquí al Parlament i, per tant, també podríem admetre la seva esmena en aquest sentit.

I quant al tercer punt, bé que ja hi han una sèrie de plans que s'estan aplicant a les presons quant a l'ús de metadona i altres substitutius per a la droga, sí que crec que és important que s'aprovi una nova moció, en conseqüència amb tot el que diuen els organismes sanitaris internacionals.

Per tant, anunciar el nostre vot a favor i dir que aquesta és una moció que entenem plenament encertada.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Oranich. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Renau.

El Sr. RENAÚ: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, prenc la paraula per posicionar-me, en nom del Grup de Convergència i Unió, sobre la Moció, presentada pel Grup Socialista, subsegüent a la interpellació sobre política general sanitària de la sanitat penitenciària.

He d'agrair al senyor Font que la seva preocupació —que també és la nostra— sobre la política sanitària a les presons s'hagi portat a debat en aquest Parlament, per dues raons. La primera és per poder demostrar que sí que existeix una política sanitària a les presons i la segona, que és l'única que en aquests moments, ara i aquí, es pot realitzar.

Que hi ha una política sanitària a les presons, és evident. Encara que el senyor, el mateix senyor Font, en la seva interpellació, ens va dir que no existia política sanitària, quan va fer tota la seva explicació de la interpellació, encara que d'una manera indirecta, ens va confirmar que sí que existeix. Ell va explicar que es van traspasar, als anys vuitanta, les presons en una situació preocupant, les infermeries en una situació preocupant, deguda a una herència difícil i descapitalitzada i a unes inèrcies en el funcionament de les presons, cosa que, avui, això, ja no hi és. També va dir que en aquest any s'han fet coses, en aquests anys; com, per exemple, la millora de les infermeries, que no tenen ja res a veure amb les que existien a mitjans dels anys vuitanta. El senyor Font també ens va dir que no hi havia un hospital penitenciari: té tota la raó; potser no hi ha un hospital per a reclusos, però el que sí que s'ha fet és construir un pavelló exclusiu a l'Hospital de Terrassa. També va reconèixer que —des del mes de setembre, va dir— s'ha posat en marxa, a la presó Model de Barcelona, un programa experimental per als drogaaddictes que consisteix a posar..., a donar-los substitutius basats en la metadona. Totes aquestes millores —que el mateix senyor Font reconeix— em fan dir que sí que, realment, existeix una política sanitària a les presons, i que no són fruit de la casualitat, que no neixen per generació espontània, sinó que s'aconsegueixen perquè realment —ho repeteixo— sí que hi ha una política sanitària a les presons.

Passo a parlar directament, ara, del que té a veure pròpiament amb la Moció —Moció que dic, per endavant, que votarem en contra, ja que es tracta, precisament, de dir i de posar un èmfasi en la política sanitària que s'està fent actualment.

En el primer punt, insta el Consell Executiu a obrir el mòdul penitenciari de l'Hospital de Terrassa. D'entrada, fixin-s'hi bé que hi ha una terminologia diferent. Vostès denominen «mòdul» al que nosaltres denominem «pavelló», perquè ho considerem verdaderament com un annex al mateix hospital, el qual està dotat de tots els serveis mèdics necessaris —excepte el quirúrgic, que, si fos necessari, es realitzaria en el mateix hospital.

Votarem «no» perquè, encara que el pavelló ja va ser inaugurat el propi dia 16 de juliol, començarà a funcionar —i vostès ho saben— aquesta segona quinzena d'aquest mes, d'aquest mateix mes. Començarà a funcionar perquè ja s'han enllestit totes les obres de connexió energètica, totes les proves per a la seva posada en marxa; tot ja ha estat efectuat: la segure-

tat, els grups electrògens, etcètera. El nou coordinador mèdic del pavelló ja s'ha incorporat al seu lloc, i s'han iniciat els tràmits per a la selecció de tot el personal sanitari.

El punt segon de la Moció, també el votarem en contra, ja que insta el Consell Executiu que determini el nombre de llits hospitalaris i la seva ubicació per atendre els malalts, amb patologies psiquiàtriques greus, que procedeixen dels diferents centres penitenciaris de Catalunya. Jo crec que no cal que insti, per això, el Consell Executiu. Jo, ara, li ho explicaré —i crec que en tindrà prou—, perquè sàpiga exactament el nombre de llits que existeixen, en aquests moments, per atendre els malalts amb patologies psiquiàtriques.

Els departaments de Justícia i de Sanitat estan elaborant, conjuntament, un pla de necessitats que permeti definir les funcions d'una unitat d'hospitalització psiquiàtrica per a malalts greus i crònics. Llavors, comptarem amb seixanta places més, que completaran la xarxa d'assistència psiquiàtrica de què ja disposem en l'actualitat en els centres següents: en el centre penitenciari d'homens de Barcelona, 40 places; en el centre penitenciari de Quatre Camins, 25 places; en el centre penitenciari de Brians, 15 places; el centre penitenciari de Ponent estarà molt aviat amb una unitat independent de 15 places, i, també, en el pavelló hospitalari de Terrassa, hi ha una unitat per a malalts psiquiàtrics aguts que, per la seva malaltia, necessiten una atenció o bé un estudi més complex que el que s'hagi de fer en un hospital general; per a aquests malalts, l'Hospital ja compta amb vuit habitacions individuals. A més, vostè sap que tenim hospitals psiquiàtrics pròpiament dits, com són l'Hospital Clínic de Barcelona, el de Sant Boi de Llobregat, l'Institut Pere Mata de Reus, la Clínica Mental de Santa Coloma de Gramenet i l'Hospital Provincial de Lleida, que atenen els interns catalans amb problemes psiquiàtrics greus.

Aquestes seixanta places que dèiem, que creiem que, verdaaderament, són molt necessàries..., també li puc dir que, durant el primer trimestre del proper any 93, entrarà en funcionament un mòdul dintre de la presó de Brians, un mòdul que servirà per atendre els malalts mentals crònics, un cop fetes les transformacions necessàries.

I ara passem al tercer i últim punt de la seva Moció, que és el més difícil, el més conflictiu: és el del programa substitutiu de les drogues a les presons de Catalunya.

D'entrada, jo no estic conforme amb els que diuen que els organismes sanitaris internacionals han arribat a un acord en relació amb els programes substitutius de la droga dintre de les presons. Són programes que estan en estudi i que encara s'han de valorar. És per això que, des del mes de juliol, funciona un programa pilot de manteniment amb metadona; aquest programa és fruit de la col·laboració amb l'òrgan tècnic de drogodependències del Departament de Sanitat i Seguretat Social. Durant aquests propers mesos, es valoraran els resultats obtinguts, i llavors sí que es parlarà de la inclusió o de l'exclusió de l'esmentat programa. En aquests moments, vostès saben que hi ha una sèrie de reclusos que ja estan tractats amb aquest programa. Del resultat d'aquesta experiència, dependrà que aquest programa es faci extensiu a tots els altres centres penitenciaris de Catalunya.

El Pla pilot de manteniment amb metadona s'integra a l'actual Xarxa d'Atenció al Drogodependent del Departament de Sanitat i Seguretat Social. Per tant, les persones que, essent dro-

godependents, hagin d'ingressar en un centre penitenciar contínuen rebent tractament amb metadona. A més, s'ha creat, dintre la Xarxa d'Atenció al Drogodependent, el Departament d'Atenció Especialitzada, que és un equip multidisciplinari que està subvencionat i concertat per l'òrgan tècnic de drogodependències.

Per acabar, repetiré les paraules del conseller Bassols, que va dir que s'estan fent tots els esforços necessaris per, primer, eradicar la droga dintre de les presons i, segon, que es puguin fer les teràpies de desintoxicació, deshabitació i, fins i tot, de reinserció dels presoners drogoaddictes, amb els mateixos tractaments que es fan al carrer.

És per tots aquests motius, doncs, que votarem en contra de la Moció del Grup Socialista.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Renau. Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes presentades, té la paraula el senyor Font.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor president. Respecte al conjunt d'esmenes presentades pel Grup d'Esquerra Republicana, hem de dir el següent: que ens semblen bé, de conjunt, i voldria comentar-les una a una, breument.

La primera, respecte a la introducció de l'avaluació de morbiditat i d'avaluació d'instal·lacions sanitàries, ens sembla correcta. Complementa la intenció de la Moció; per tant, és una esmena que acceptem.

L'esmena segona, que introdueix la referència a l'hospital penitenciar, ens sembla, també, oportuna. Vull recordar aquí, una vegada més, i aprofitar l'ocasió per tornar-ho a dir, que ens sembla que el mòdul penitenciar de Terrassa, de quaranta llits, serà insuficient. Ja vàrem dir, fa alguns anys, quan el conseller Bassols parlava d'un hospital penitenciar, que s'estaven planificant pocs llits per a aquest hospital; que calculàvem que, tant per a l'hospitalització d'aguts com psiquiàtrics, en calien cent vint-i-cinc, i que, segurament, després de parlar avui d'aquesta Moció, i al cap d'un temps, hi haurà un altre moment en què haurem de tornar sobre el tema, quan el mòdul de Terrassa es sature, donada l'afluència de malalts de les diferents presons. Per tant, ens sembla que aquesta esmena que introdueix la idea de l'hospital —que, d'altra manera, també és una idea que el Grup de la majoria havia fet notar algunes vegades—, ens sembla correcta.

Respecte de l'esmena número 3, hem de dir nosaltres —ja n'hem parlat amb el diputat Reguant— que, justament, la intenció era fer un cert èmfasi sobre les patologies psiquiàtriques en concret. Avui ens hem assabentat d'alguna cosa més —que no ens va explicar el conseller l'altre dia—, a través del diputat Reguant: que es planificaran uns llits per a psiquiatria; però aquesta no és la realitat d'avui, no és la realitat que tenim en aquests moments. Ens consta, positivament, que hi ha una situació angoixant a algunes presons respecte a aquests malalts i la supervivència, dins de les presons, d'aquests malalts, sobretot en les seves condicions de vida i en les formes en què han de viure i convida amb els altres, i ens semblava que era un punt típic, en el qual havíem d'insistir i mirar de fer un toc d'atenció. Per tant, acceptaríem, d'aquesta esmena, només la paraula «greus» —és a dir, suprimir la paraula «greus» del punt de la Moció corresponent—, però no acceptaríem la resta de l'esmena.

I a l'esmena número 4, ens sembla, a nosaltres, que incideix més extensament sobre el punt que més volíem ressaltar, que

era justament el del manteniment amb substitutius, i que aprofitaríem, també, per emfasitzar de nou, en el sentit que ens sembla que és el problema més important, el més important, el que més pot contribuir a resoldre aquesta situació que ens semblava, a nosaltres, lesiva. Voldria dir que, respecte a les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut, el que vam referir nosaltres, el dia de la interpellació, és que hi ha unes directives, hi ha uns textos... Per exemple, igual que s'ha fet un llibre que es diu *Salut per a tothom, l'any 2000* per a la regió europea, on s'estableixen totes unes pautes d'actuació, també en drogoaddicció, igual que s'ha fet això, també han fet directives i resolucions, o recomanacions sobre el tema, que varen ser traduïdes, a més, en el debat que hi ha hagut, o que hi va haver, fa un cert temps —no gaire— en el Congrés dels Diputats, que va generar també un informe sobre el tema, amb unes recomanacions sobre drogoaddicció i també sobre el tema dels substitutius. Es tracta de fer a les presons allò que es fa al carrer; aquest és el tema. Per tant, amb tota cordialitat, diputat Reguant, l'únic que voldríem, amb aquesta esmena, acceptant el text d'Esquerra Republicana, és emfasitzar el tema, una vegada més, per mirar que segueixin preocupats pel tema i veure si, en un curt termini de temps, s'implementa realment el programa dels substitutius a les presons.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Daniel Font.

Se sotmet a votació el text de la Moció.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La Moció ha quedat rebutjada per 34 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Passem al quinzenè punt de l'ordre del dia, que és la Moció sobre el patrimoni cultural de Catalunya, presentada pel diputat senyor Roc Fuentes. Té la paraula.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el patrimoni cultural de Catalunya

El Sr. FUENTES: Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, aquesta Moció és subsegüent a la interpellació que vàrem formular al conseller en relació amb el patrimoni cultural de Catalunya, interpellació que, a la vegada, ja reiterava anteriors peticions nostres i mocions que es van debatre, ara fa ja més d'un any, en aquesta cambra.

En aquesta Moció nosaltres pretenem, una mica, recollir el resultat de la interpellació, el fruit del debat que va tenir lloc en la interpellació. És a dir, no únicament pretenem recollir estrictament les nostres posicions, sinó que pretenem anar una mica més enllà i que aquesta Moció reculli aquestes conclusions.

Hem de començar dient que, en la interpellació, vam arribar a la conclusió que era absolutament urgent i imprescindible la presentació de la Llei del patrimoni cultural. Nosaltres pensàvem —i pensem— que ja s'havia d'haver presentat molt abans; que és una llei bàsica, que és una llei fonamental; que és una llei imprescindible per ordenar el patrimoni cultural de Catalunya, i, per tant, el seu debat i la seva aprovació havien de ser previs al debat i l'aprovació d'altres lleis que tenim en aquest

Parlament i que haurien de ser la lògica conseqüència de la Llei del patrimoni.

Naturalment, en aquest aspecte discrepàvem del conseller, perquè ell donava unes raons, com és l'existència de la llei espanyola en aspectes que podien vulnerar, tal com estaven formulats, l'autonomia de Catalunya; la necessitat d'interposar un recurs d'inconstitucionalitat —recurs que ja va ser resolt el mes de febrer de l'any passat— i que, per tant, des del punt de vista del Govern i de la majoria això justificava aquest retard.

Per nosaltres el retard era injustificable, però la realitat certa és que fins i tot l'últim compromís del conseller, de presentar-la abans d'acabar l'anterior legislatura, no s'havia complert i per això el requeríem..., per això requerim la presentació urgent, immediata, d'aquest Projecte al Parlament.

Com a mínim, si la podem tenir ara aquí, si ho podem tenir de seguida, podem, si més no, fer compatible el debat, la discussió, el contingut dels projectes de llei de biblioteques i de foment i protecció de la cultura popular i tradicional que tenim en aquest Parlament, ho podem fer perfectament compatibles, ho podem coordinar amb aquesta Llei del patrimoni.

Per tant, aquest és el primer punt de la nostra Moció: que es presenti urgentment, d'acord amb aquesta necessitat que hem expressat tots plegats, que es presenti urgentment ja el Projecte de llei del patrimoni cultural de Catalunya. Però si el retard en la presentació d'aquest Projecte de llei comporta els problemes que jo he intentat citar molt breument, i molts altres en què podríem entrar, jo crec que té un únic avantatge, pot ser positiu només des d'un punt de vista, i aquest punt de vista és que en fer la Llei amb aquest retard, però ja amb l'experiència del rotatge de la Llei espanyola, amb l'experiència també que podem utilitzar de legislació comparada, ens permet ara fer una llei molt millor, segurament, del que podríem haver fet fa uns quants anys.

Per tant, aquests són els aspectes que intentem recollir en els altres punts de la Moció. És a dir, intentem impulsar el Govern perquè aquest Projecte de llei reculli tots aquests aspectes que l'han de fer una bona llei. Nosaltres no pretenem, en absolut, en aquest tràmit parlamentari, suplir la iniciativa del Govern de fer l'articulat de la Llei i enviar-lo al Parlament. No pretenem tampoc, com és obvi, suplir les facultats dels grups parlamentaris de presentar, si s'escau, un text alternatiu i, si més no, esmenes parcials al Projecte de llei. Això ho podem fer i ho farem en el seu moment, però sí que nosaltres tenim la facultat i, des del meu punt de vista, l'obligació d'impulsar l'acció del Govern i de marcar criteris polítics a aquesta acció del Govern d'una manera totalment constructiva. I això ho pretenem quan, en el punt segon, nosaltres assenyalem que aquest Projecte, naturalment, haurà d'establir els criteris per a la determinació, per a la declaració, per a l'inventari, per a la promoció, per a la protecció, per al coneixement del patrimoni, d'acord amb els criteris més avançats, i, per tant, d'acord amb la normativa europea més avançada. Això sí que és una cosa que el Parlament pot i ha de fer.

No entrar ara en el text concret, no entrar ara en quines normes específiques ha de marcar la Llei, però sí fixar aquests criteris perquè ho reculli, perquè ho reculli —i esperem que ho recollirà— aquest Projecte de llei.

Hem coincidit a assenyalar que un dels defectes de la Llei espanyola és el seu centralisme i, d'una manera específica i es-

pecial, el fet que faci una escassa referència al paper dels ajuntaments, quan tots sabem que els ajuntaments són els titulars d'una bona part del patrimoni cultural.

La Llei espanyola només fa referència que els ajuntaments, doncs, tindran les competències quant a la conservació que la Llei els determini, però poca cosa més. Nosaltres entenem que la Llei catalana ha de superar aquests defectes i els pot superar establint clarament quin és el paper, quines són les competències, en definitiva, què és el que hauran de fer els ajuntaments en relació amb el patrimoni cultural. I, per tant, nosaltres pretenem que aquests criteris també s'expressin en el Projecte de llei i per això el punt tercer de la nostra Moció així ho expressa.

És evident que tot això ha d'anar acompanyat de mecanismes adequats de finançament. No podem establir una bona Llei per a l'establiment, el foment, la recuperació, la conservació, la utilització del nostre patrimoni, si no tenim mecanismes de finançament adequats per a les administracions públiques que els hagin d'atendre: la Generalitat i també els ajuntaments. I aquest finançament haurà d'incloure, des del nostre punt de vista —i això ha estat ja expressat en altres mocions que s'han debatut en aquest Parlament—, el percentatge corresponent a l'obra pública que es faci a Catalunya, la que faci també la Generalitat. I hauré de reclamar, com ja hem dit en altres mocions aprovades fins i tot crec que unànimement per aquest Parlament, en relació amb l'obra pública que faci l'Administració de l'Estat central.

Aquesta és, per tant, la Moció que presentem; aquest, en concret, és el quart punt de la nostra Moció. Pensem —pensem modestament— que són uns punts perfectament assumibles i que expressen el resultat del debat que vam tenir a la interpellació, que poden i han de ser assumits i votats pel conjunt de la cambra, perquè no pretenen altra cosa més que impulsar l'acció del Govern, perquè realment puguem tenir, al més aviat possible, la Llei del patrimoni històric, la Llei del patrimoni cultural, que el nostre país, que Catalunya, necessita.

Moltes gràcies, senyores diputades; moltes gràcies, senyors diputats. Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. Hi ha presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre diputat senyor Varela.

El Sr. VARELA: Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, senyor Fuentes, per començar, amb tota cordialitat li haig de dir que el fruit de la interpellació jo em sembla que ja es va recollir en la mateixa interpellació, en les respostes del conseller, i a nosaltres, a mi personalment em va sorprendre força que presentés aquesta Moció subsegüent a aquesta interpellació perquè la doble inquietud o motivació, que era l'origen d'aquesta interpellació, doncs, com ja dic, quedava perfectament resposta en el que va dir el conseller.

Vostè preguntava: quan tindrem la Llei del patrimoni? Doncs, el mes de febrer, li va contestar el conseller, el mes de febrer de l'any que ve. Després explicava les causes que havien motivat el retard que havia impedit accomplir la seva voluntat, la voluntat del Consell Executiu, de presentar-la abans de l'acabament de l'anterior legislatura.

Després, vostè es preguntava, li ho pregunta a la interpellació, quins criteris marcaran el contingut d'aquest Projecte de llei, i el conseller, doncs, va precisar quins serien aquests objec-

tius: protegir la integritat del patrimoni històric, assegurar-ne la conservació, establir una sèrie de deures de manteniment i conservació i millora dels béns, difondre el patrimoni català a través de l'elaboració dels inventaris dels béns que l'integren i assegurar l'accés dels ciutadans a aquests béns. Aquestes són, entre altres coses, les que assenyalà el conseller en la seva resposta.

Si a tot això, senyor Roc Fuentes, que acabo de recordar afegim, a més, la voluntat explicitada pel conseller de fer arribar el contingut de les línies bàsiques del Projecte als diferents grups polítics per tal d'aconseguir el màxim consens possible en una llei tan fonamental, d'acord, tan bàsica, i aconseguir un consens abans i tot d'entrar al Parlament la Llei, penso que aquesta Moció no era, potser, estrictament necessària.

Tanmateix, l'interès que vostè manifesta —vostè i el seu Grup— en una qüestió tan essencial per al futur del país, l'hem d'agrair, l'hem d'agrair ben sincerament —i ho dic sense cap mena d'ironia—, i estic segur que em creurà si li diem que aquest interès el compartim amb similar intensitat nosaltres i, ben segur, els altres grups de la cambra.

I ara, per posicionar-me sobre l'esmena i sobre els altres punts, el nostre Grup hem presentat aquesta esmena que, simplement, precisa aquest caràcter d'urgència que vostè requeria i demanem que es presenti al Parlament de Catalunya el Projecte de Llei del patrimoni en el primer trimestre del 93, d'acord amb el que anuncià el mateix conseller de Cultura en la sessió número 15 del Ple del Parlament. Això respecte al primer punt, i esperem que ens el pugui acceptar.

Pel que fa a la resta de punts —i ara em posiciono respecte als altres punts de la seva Moció—, lamentablement, tot i considerar les qüestions que reitera vostè de gran interès —de gran interès—, no les podem votar a favor, i no perquè hi estiguem necessàriament en contra, sinó perquè considerem que, precisament, les qüestions que vostè planteja són les que han de ser objecte del debat subsegüent a l'entrada del Projecte de Llei del Parlament en el primer trimestre del 93. Durant aquest debat —i fins i tot abans, com ja he dit—, el seu Grup, senyor Fuentes, tindrà ocasió, a bastament, que els seus plantejaments, si és el cas, es vegin reflectits en el text legal que el Parlament aprovarà. És per això, per considerar-los en aquest tràmit parlamentari innecessaris, que votarem en contra dels punts 2, 3 i 4 de la seva Moció.

En qualsevol cas, però, em sembla que podem pensar, sincerament, que tenim ben encarat —ara sí— el procés que ens ha de proporcionar aquesta bona Llei de patrimoni històric cultural, per això que deia vostè del bagatge, del rodatge i perquè em sembla que aquest interès està prou explicitat per tots els grups de la Cambra.

Tots els il·lustres diputats i diputades ho han pogut llegir en el darrer butlletí de *Catalunya municipal*, que edita la Federació de Municipis; hi ha un petit reportatge sobre aquest projecte, i el titlla, el futur projecte, de «poc "novedós"», diu que és poc «novedós». Bé, ja ho veurem, si ho serà o no, de «novedós». El que sí que ens interessa ara aquí i a tots —i estem segurs que ho serà— és que sigui una eina i serà una bona eina útil per a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Varela. Ara poden intervenir els grups que no han esmenat el text de la Moció. El Grup Parlamentari Popular; el senyor Barceló té la paraula.

El Sr. BARCELÓ: Gràcies, senyor president, i molt breument. Crec que tant el senyor Roc Fuentes com el representant de Convergència de la majoria han explicat ben bé el que es pretenia amb aquesta Moció. Crec que presentar urgentment al Parlament de Catalunya el Projecte de Llei del patrimoni és un fet bàsic, i jo crec que això ha quedat ben reflectit amb el que han dit els dos representants que han parlat abans que jo, i, per tant, simplement dir que el Grup Popular donarà suport plenament a aquesta Moció.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Barceló. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor president. Esquerra Republicana de Catalunya votarà favorablement els diversos punts de la Moció presentada pel senyor Roc Fuentes, entre altres coses perquè són punts que estan presidits pel sentit comú, que és un sentit que acompanya generalment, per no dir sempre, les intervencions del senyor Fuentes en particular.

Sentit comú en la mesura que es refereix a aspectes claus en allò que hauria de contenir una llei del patrimoni com el que aquí sectors diversos estan reclamant: mesures concretes que garanteixin el finançament per a la protecció al patrimoni tant per part de la Generalitat com d'administracions d'àmbits territorials inferiors, mesures legals que defineixin les competències i les funcions que en l'àmbit del patrimoni hauran de tenir els ens locals, així com la fixació de criteris que puguin posar-nos al mateix nivell que el que ja tenen alguns països modèlics en el que és la protecció del patrimoni, un nivell que ja havia tingut pioner la Generalitat republicana en el seu moment.

La Generalitat monàrquica no ha pogut encara dur a aquesta cambra la Llei del patrimoni, i si és cert, com assegura el que diu la saviesa popular, que les coses bones es fan esperar, si es dóna a aquesta afirmació un cert to científic, vistos els anys i anys que aquesta Llei ha trigat a arribar a aquest Parlament, no tenim cap mena de dubte que si hi ha una llei que serà boníssima, serà la Llei del patrimoni.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Dalmau.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: Gràcies, senyor president. El nostre Grup votarà a favor de tota la Moció, inclosa l'esmena, naturalment —em sembla que ha estat acceptada pel senyor Roc Fuentes, de Convergència i Unió...

El Sr. PRESIDENT: No encara, eh!

El Sr. DALMAU I RIBALTA: No, no ha estat acceptada, però tinc entès que serà acceptada pel que m'ha explicat abans, no a través de la tribuna, sinó privadament, el senyor Fuentes.

I nosaltres la votarem a favor perquè pensem que és cert que la interpellació ha tingut un fruit positiu, que és un nou compromís del Govern en relació amb la Llei de patrimoni cultural, és a dir, sembla que ara sí que tindrem el projecte que esperem de fa tant de temps. I convenia que es presentés la Moció, malgrat el que ha dit abans el senyor Varela, perquè de compromisos n'hem tingut d'anteriors, que s'han incomplert reiteradament, i no sols el que va fer el conseller Guitart aquí, en data fixa, de final de la legislatura passada, sinó que totes i cadascuna de les lleis sectorials que en aquesta matèria s'han

anat aprovant en aquest Parlament, ja contenien referències a la Llei de patrimoni. És a dir, no solament són paraules, no solament hi havia una necessitat objectiva de tenir aquesta llei, sinó que la Llei de biblioteques de 1981, que ha complert deu anys i mig de vida, ja feia una remissió a una llei de patrimoni que no hem tingut; i la darrera que hem aprovat, la Llei de museus, també es remet a una llei de patrimoni inexistent, de manera que, amb aquest particular procediment que ha utilitzat el Govern, acabarem posant al final de tot els fonaments de l'edifici, quan la casa ja existeix íntegrament. És un sistema constructiu realment original. Sembla que el primer que s'hauria de posar són els fonaments i després fer la casa. Aquest Govern és un govern amb idees pròpies; ha anat construïnt cadascuna de les parets i, quan les té totes acabades, ara posarà els fonaments.

En segon lloc, crec que la interpellació del senyor Fuentes ha tingut un altre fruit indirecte, positiu també, que no es reclou en les parets d'aquesta cambra, sinó fora, que és que el conseller ens ha convidat a participar en un coneixement previ sobre el que serà el contingut del projecte. És un privilegi especial que no sempre se'ns dóna; per exemple, en el Projecte de llei de sistema bibliotecari ja ens hauria agradat als grups de l'oposició que haguéssim estat convidats, també, abans de portar el Projecte a la cambra, a parlar-ne. Aquesta vegada, potser, també gràcies al que s'ha parlat en aquest Parlament i gràcies a la iniciativa d'Iniciativa per Catalunya, serem consultats prèviament, cosa que encara farà millor i més perfecta, sens dubte, aquesta llei meravellosa, de tan llarga gestació.

De manera que nosaltres estem d'acord amb tots els punts de la Moció, com he dit abans, i voldria subratllar, dels punts que ja ha explicat el senyor Roc Fuentes, en particular el punt quart, perquè inclou la voluntat que el projecte futur tingui compromisos econòmics. Ens sembla molt interessant; s'hi fa una al·lusió, a la Moció, a la conveniència de parlar, fins i tot, d'un percentatge de totes les obres públiques que es fan a Catalunya; en aquest sentit, nosaltres volem expressament, respecte a aquesta qüestió, anunciar que nosaltres insistirem també sobre aquest aspecte. En el programa de govern que vam presentar en les eleccions al Parlament de Catalunya, el Partit Socialista es comprometia a incloure l'1% de totes les obres públiques, tal com existeix a nivell de l'Estat. Fóra molt bo que a Catalunya el Govern adoptés aquesta mesura, la proposés ja en el Projecte de llei, i sens dubte que tots els grups de l'oposició hi estariem d'acord.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Dalmau. Ara el senyor Roc Fuentes, per pronunciar-se sobre l'esmena presentada.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. Jo vull començar donant les gràcies a tots els grups de la cambra per les seves paraules, assenyalar que el nostre Grup, tal com ja s'ha anunciat per part del representant del Partit dels Socialistes de Catalunya, certament, nosaltres acceptem l'esmena que ha presentat el Grup de Convergència i Unió perquè, certament, té poques diferències amb el nostre punt primer. En definitiva, el que es tracta és que vingui la Llei; el conseller es va comprometre en el mes de febrer i ens sembla, per tant, perfectament vàlid i, a més a més, molt important que el Parlament prengui una posició i que reclami que aquesta Llei vingui en el primer trimestre.

Lamentar, evidentment, que no se'ns votin els altres punts, perquè pensem que de cap manera interfereixen en les tasques del Govern. El que fan és incidir en les tasques i en les obligacions pròpies del Parlament, que és impulsar l'acció del Govern i, per tant, de marcar criteris polítics a aquesta acció del Govern. Res té a veure això amb interferir en les facultats pròpies del Govern i amb interferir, tampoc, en les facultats pròpies del Parlament després, a l'hora de debatre els continguts concrets de la llei. En qualsevol cas, lamentem que aquests punts no s'aprovin i, per tant, no es votin pel Grup de la majoria. Nosaltres, òbviament, intentarem portar-los, com han dit també altres grups, al contingut concret de la Llei.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores diputades i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. La presidència entén que s'han de votar separatament el punt primer de la resta, però té dubtes si el preàmbul també es vota conjuntament amb els altres o va conjuntament amb el primer. *(El Sr. Varela demana per parlar.)* El senyor Varela.

El Sr. VARELA: Sí, el preàmbul també l'acceptem, també.

El Sr. PRESIDENT: L'accepten.

El Sr. VARELA: Sí, sí.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, en primer lloc, es vota el preàmbul de la Moció i el punt primer, tal com ha quedat després de l'admissió de l'esmena del Grup de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Aquest punt i el preàmbul han quedat aprovats per unanimitat.

Ara es voten els tres punts restants.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests tres punts de la Moció han quedat rebutjats per 28 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

A continuació passem al punt setzè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la política general penitenciària, presentada pel diputat senyor Joan Oliart, que té la paraula. *(Remor de veus.)* Silenci!

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política general penitenciària

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, crec que està fora de dubte l'existència d'irregularitats en el règim de visites de determinats detinguts a la presó Model de Barcelona. Ha quedat clar i transparent a través del debat, precisament, de la interpellació que dóna lloc a aquesta Moció, de les declaracions en els mitjans de comunicació de diversos responsables del Departament de Justícia i de les conclusions del fiscal i del jutge de vigilància penitenciària.

Aquest tracte de privilegi, senyores i senyors diputats, ha suposat la vulneració del principi constitucional d'igualtat de tots els ciutadans davant la llei, i també la vulneració d'una part important de la normativa penitenciària vigent en aquesta matèria. Com a conseqüència, s'ha creat una situació de greuge comparatiu que afecta la mateixa convivència dels centres penitenciaris i erosiona la credibilitat de la institució penitenciària a casa

nostra. Aquesta constatació, senyores i senyors diputats, és el primer punt de la Moció.

El segon punt demana al Consell Executiu que faci una cosa òbvia, obvíssima, és a dir, obrir el corresponent expedient intern, informatiu, per tal d'esclarir els fets i dilucidar responsabilitats que en resultin. I aquesta Moció, senyores i senyors diputats, hauria de ser completament innecessària, perquè el Govern ja fa temps que hauria d'haver iniciat la investigació que ara es demana. D'això, senyores i senyors diputats, se'n diria normalitat democràtica.

Per què no s'ha fet? Per simple prepotència? Perquè hi ha massa gent implicada en aquest tracte de favor? Són aquestes qüestions que queden en l'aire sense respostes, i que cada un dels senyors i senyores diputats, doncs, es faci la seva.

Seria lamentable, malgrat això, o però, que de l'evidència de les irregularitats, aquesta evidència de les irregularitats comeses, ningú no se'n faci responsable; que acabem aquesta història sense conèixer qui va donar ordre, en contra del parer del metge de guàrdia, que un intern fos desplaçat de la setena galeria. Qui va donar les instruccions per tal que determinats interns no passessin el període inicial d'observació, tal com està reglamentat i és preceptiu per a tots els ingressos. Vulneració, senyores i senyors diputats, de l'article 22 del Reglament penitenciari. Qui va permetre que el familiar d'un intern el visités a l'interior de les galeries a hores fora de visita. Tot fora del que regula el reglament de visites, article 90 del Reglament penitenciari.

Em referiré, també, a un tema que es va centrar bastant en la interpellació al senyor conseller de Justícia, que és l'entrada a l'establiment penitenciari de la Model del senyor Arderiu i de la visita que va fer al senyor Planasdemunt. Per què va entrar per la porta falsa, en lloc d'entrar per la porta principal? Per què es va identificar com a membre del Cire? Per què va ocultar la seva personalitat de secretari general del Departament d'Economia i Finances? Per què la seva visita no consta en el registre de visites, com és preceptiu? Finalment, per què aquest misteri i secret? Perquè, si havia de reunir-se amb el senyor Planasdemunt per qüestions del seu Departament, fóra evident que des del primer moment se li hauria donat en això, en aquesta visita, la total i absoluta transparència. No hi havia res a amagar.

Van haver-hi, per part del senyor..., de l'honorable conseller de Justícia, unes respostes confuses, insatisfactòries, que no van aclarir, sinó que crec que van afegir foscor a un tema que ja era molt misteriós. Aprofitar una visita del Cire —es va dir—; quina casualitat! El conseller va afirmar que en aquesta ocasió no menteix —i suposo que això havia de ser un lapsus lògic en el decurs d'un debat—, que no mentia quan assegurava que el senyor Arderiu és vocal del Cire.

Bé, jo vaig assegurar en aquell moment que no estava publicat en el DOGC i que, fins i tot, en el Decret de nomenament dels vocals del Consell d'Administració del Cire no hi figurava el nomenament del senyor Arderiu. Però s'han fet..., posteriorment hem fet altres constatacions, i ara puc assegurar d'una manera absoluta que aquest nomenament no consta en el DOGC de Catalunya. No consta, és a dir, que no consta davant de tercers. I en canvi, mirin vostès quina casualitat, apareixen diversos nomenaments al consell d'administració de diverses empreses públiques a nom del senyor Arderiu, concretament en el Cidem, en els Ferrocarrils de la Generalitat i en l'Institut de

Crèdit Agrari. I això, senyores i senyors diputats, què demostra? Primer, que els nomenaments normalment es publiquen, però que el nomenament de vocal del Consell d'Administració del Cire no es va publicar i, segon, que el senyor Arderiu incompleix l'article 28.2 de la Llei de l'estatut de l'empresa pública de Catalunya, que diu que qualsevol alt càrrec de la Generalitat no pot pertànyer a més de dos consells d'administració d'empreses públiques catalanes.

El Sr. PRESIDENT: Atengui's a la qüestió, eh?

El Sr. OLIART: Sí, senyor. Ho faig, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: No ho fa i ja ho sap.

El Sr. OLIART: Fins i tot —fins i tot—, senyores i senyors diputats, acceptant la doble funció del senyor Arderiu, continuaria existint una reunió amb un intern que no té res a veure amb el Cire, i per un conducte completament irregular no previst per la llei. Motius humanitaris? Bé, jo diria que no sembla massa humanitari demanar-li al senyor Planasdemunt la seva dimissió. Pot estar, des de tots els punts de vista, argumentat i coherent que el senyor Arderiu li ho vagi a demanar, però és indubtable que aquesta petició podria tenir qualsevol qualificatiu, menys el d'«humanitari». Per tant, no ens escudem darrere de falsos pretexts i falses raons.

Senyores i senyors diputats, cal esbrinar tot això, corregir el desgavell. El Parlament no s'ha de fer còmplice d'una manera de governar que jo en dic i qualifico de tan poc rigorosa. Per tots aquests motius, senyores i senyors diputats, i per no allargar-me més, els demano el seu vot favorable als dos punts de la Moció que acabo de defensar.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Oliart. Com que no s'han presentat esmenes, procedeix ara la fixació de posicions pels grups. Pel Grup Parlamentari Popular, el senyor Simon Pujol té la paraula.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Molt honorable senyor president, senyores i senyors diputats, el Grup Socialista presenta una interpellació sobre política general penitenciària, i en ella denuncia greus deficiències en el funcionament de les presons, així com en les condicions de vida dels empresonats. S'enumeren intents de fuga, tràfics de drogues, temes de seguretat, violació d'una assistenta social, permissivitat de la droga per tenir pau amb els reclusos, situació d'invasió de rates, etcètera.

Malgrat aquestes acusacions ens trobem amb una moció que es limita, en els dos apartats, a constatar l'existència d'irregularitats en el règim de visites, a palesar una situació de greuge comparatiu i a demanar l'obertura d'un expedient administratiu. La nostra estranyesa es deu que quan es presenta la interpellació no han passat els fets de tracte de favor a què es refereix la Moció, i tenim molta curiositat —o tindríem molta curiositat— a conèixer quina hauria sigut la Moció de no haver-s'hi barrejat aquesta qüestió.

Sembla que seria més raonable haver augmentat els punts de la Moció en el que haurien estat les intencions inicials, i ampliar-les amb el que han resultat ser els dos únics punts que es posen a votació.

Dic això perquè no és molt congruent amb el Reglament interpellar sobre política general penitenciària i limitar la Moció a un fet concret. I el que és més xocant és que, davant les acusacions fetes d'amplis problemes en la gestió penitenciària, les subordinem o, millor dit, les apartem per centrar-nos exclusi-

vament en les irregularitats, en les visites al senyor Planasdemunt.

Crec també que hauria estat molt encertat aconseguir per via transaccional amb un altre grup la modificació del text de la Moció signada el 23 d'octubre, quan el dia 31 d'octubre el jutge de vigilància penitenciària dicta «auto» perquè la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya investigui si és delictiva l'actuació de la Direcció General de Serveis Penitenciaris de la Generalitat. I, per què? Perquè l'afirmació del jutge dóna per feta i demostrada la constatació que es vol que el Parlament de Catalunya aprovi per a l'apartat número 1 de la Moció.

Totes aquestes breus explicacions tenen com a objectiu clarificar que la nostra particular manera d'actuació davant de fets com els que ens ocupen hauria sigut diferent.

Però, dit això, crec que tenim l'obligació de donar suport a la Moció tal com es presenta, perquè estem totalment d'acord que hi ha hagut irregularitats amb el règim de visites, que hi ha hagut vulneració de la normativa penitenciària, que hi ha hagut vulneració dels principis constitucionals d'igualtat de tots els ciutadans, que s'ha creat una situació de greuge comparatiu i s'ha erosionat la credibilitat de la institució penitenciària i, és clar, estem d'acord que s'exigeixin responsabilitats als que hagin vulnerat el reglament penitenciari.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pujol. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Oranich.

La Sra. ORANICH: Moltes gràcies, senyor president. En primer moment, posicionar-nos a favor, que votarem a favor d'aquesta Moció del Grup Socialista, i hi votarem a favor sabent-nos molt greu que s'hagin de plantejar aquests tipus de mocions i que succeeixin aquest tipus de qüestions.

Deia, l'illustre representant del Grup Popular que ha parlat abans que jo, que evidentment li dolia que aquesta Moció només estigués centrada en el tema del senyor Planasdemunt i també en el tema d'instar un expedient del Consell Executiu amb aquests fets. Cert és que el Grup Socialista té llibertat de plantejar la Moció tal com considera convenient i cert és també que feia molt poc havia plantejat una moció..., una interpellació —perdó— respecte a la política penitenciària. I cert és també que jo mateixa, personalment, des d'aquesta tribuna, i també com a grup, vam plantejar esmenes a la Moció socialista en el sentit de dir que la situació penitenciària no era tan greu com plantejava el Grup Socialista. Cert és també que el Grup Socialista va admetre la nostra esmena, però l'altre dia, quan l'honorable conseller de Justícia es dirigia aquí a nosaltres i feia menció a diputats que, malgrat complir la seva missió d'oposició, veïem que la situació no era tan greu i que s'havia fet un esforç, es referia a altres il·lustres diputats d'aquesta cambra i a mi mateixa, perquè vull que quedi clar que la situació penitenciària ni és tan greu i que, evidentment, s'ha fet un esforç. Ara bé, dol i m'ha dolgut especialment que, temps després, ens trobem en aquesta situació.

El primer punt de la Moció socialista constata les reiterades irregularitats i, com deia l'illustre diputat del Grup Popular que ha pres la paraula abans que jo, ens veiem obligats, lògicament, a votar aquesta Moció, perquè diu realment el que està en boca

de l'opinió pública, el que està als mitjans de comunicació, el que hi ha a les presons i el que realment la gent creu. Tant de bo, tant de bo s'instés..., i el grup de la majoria votés a favor, si més no del segon punt d'aquesta Moció, és a dir: «instar el Consell Executiu a obrir un corresponent expedient», perquè tant de bo es pogués comprovar que tot això no fos veritat; no saltres no ho afirmem. El fet que el jutge de vigilància penitenciària, senyor Manzanares, hagi dit o deixat de dir no crec que sigui suficient; crec que s'ha d'obrir una investigació seriosa, perquè també vull fer constar que, a nivell personal i com a jurista, sempre que hem treballat conjuntament, com molt bé sap l'honorable conseller de Justícia, i així espero que per molt de temps, no sempre nosaltres, els juristes progressistes, estem d'acord amb el jutge Manzanares, que molt sovint té una política contrària a la Generalitat, perquè és la Generalitat la que duu una política més progressista i més de respecte als drets humans a les presons, i això vull que quedi clar, perquè com es diu en aquestes frases, a vegades, *lo cortés no quita lo valiente* i, malgrat tot, han succeït ara aquestes irregularitats.

Cert és que de vegades es pot pensar, i es pot pensar per part d'alguns il·lustres diputats de la majoria —i així ho hem estat parlant—, que el fet d'anar a la presó detinguts no violents o detinguts amb càrrecs importants no se'ls pot donar el mateix tracte que a altres detinguts violents. Però això no pot ser.

Cert és que podem entendre a nivell humà determinades actituds, però s'havien de complir tots els tràmits reglamentaris, i més que mai, en aquest cas, perquè se sabia —i aquesta és l'obligació de l'oposició, i també, dintre de les presons dels mateixos sindicats— que hi hauria en aquest camp..., es miraria molt de prop el que passava i, per tant, s'havia de ser en aquest cas més curós que mai, perquè cert és que el director de la presó de vegades —ens ho deia, l'altre dia, l'honorable conseller— pot autoritzar visites, cert és que les pot autoritzar, i lògic és que molt sovint les autoritzi amb determinats detinguts, per raons humanitàries, per raons tècniques, i això sabem que passa cada dia, però en aquest cas s'havien de complir tots els tràmits reglamentaris. Si el reglament és massa dur, és massa dur per a tothom; el que no pot ser és crear aquests greuges comparatius i que, com molt bé diu la Moció socialista —i aquest entenem que és un punt important—, que diu que això erosiona la credibilitat de la mateixa institució penitenciària, i això és el que no pot passar.

Per tant, entenem que el punt fonamental seria també no només constatar aquestes irregularitats, que entenem que vénen constatades, i tant de bo no fos així, sinó instar el Consell Executiu a obrir aquest corresponent expedient informatiu. Crec que això és —ho deia l'illustre diputat senyor Oliart— quasi innecessari demanar-ho des d'aquesta cambra, perquè això ja s'hauria hagut de fer. No pot ser que l'opinió pública digui i els mitjans d'informació cada dia tractin aquest tema.

Per tant, votarem a favor d'aquesta Moció i, molt especialment, demanar al Grup de la majoria que votessin a favor d'aquest segon punt, perquè tant de bo no es poguessin constatar aquestes irregularitats, que, malgrat tot, entenem que moltes d'elles sí que han succeït.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Oranich. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Rodri.

El Sr. RODRI: Molt breument, senyor president, i des del mateix escó, i voldria que se m'entengués bé.

Des del profund respecte a la persona humana, i penso que es pot entendre des d'una posició d'esquerra, i, encara més, respecte a la persona reclusa —tant si ho és de forma preventiva o amb judici ferm—, sobretot perquè circumstàncies i entorn manen molt sobre les persones i les persones no som illes, ningú, des d'aquest profund respecte —dic—, ens costa molt suportar aquestes imatges de gent emmanillada, humiliada, sobretot quan són gent gran, malalta, és a dir una cosa absolutament innecessària no només en aquest cas, sinó en molts casos. Jo he vist molta gent innecessàriament emmanillada, humiliada abans de judici davant de tota l'opinió pública.

Des d'aquesta posició, per això, que penso que serà compartida des de l'esquerra i des de la dreta, des d'aquesta posició volem clamar de totes maneres, i per això hi votarem a favor, pel que representa de greuge comparatiu —que ha existit; segur, segur que ha existit— el tracte que ha rebut el senyor Planasdemunt i el que rep a diari el 99,9 de la població reclusa de Catalunya, en el cas que en el règim intern de presó —articles 90 i 92— permeti la discrecionalitat al director de la presó.

Però, de totes maneres, no és aquest el cas que jutgem, sinó el fet que, tot i estant a favor, més que mai, de les persones detingudes, el tracte especial que s'ha de tenir que es tingui sobretot a totes elles.

Per això nosaltres votarem favorablement aquesta Moció, tots dos punts, si més no per una cosa tan elemental com l'obvietat. Fa molt temps que en aquest país molts treballem, lluitem i ara votem només que per l'obvietat.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rodri. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Orriols.

El Sr. ORRIOLS: Gràcies, senyor president. Realment, nosaltres esperàvem una interpel·lació i posterior moció sobre la política general penitenciària.

Em temo que el senyor Oliart ha reconduït la seva primera intencionalitat —com abans n'ha fet esment el senyor Simó Pujol— en funció d'unes circumstàncies produïdes posteriorment de més ressò periodístic, evidentment.

Circumscriuint-nos a aquesta Moció i a la vista de la resposta de l'honorable conseller i de la informació recollida pel nostre Grup Parlamentari, creguin que nosaltres, des de la nostra opinió, trobem totalment «infundat» que s'hagin produït reiterades irregularitats administratives en el règim de visites de qualsevol centre penitenciari de Catalunya, no només del cas que tractem.

Resulta evident per nosaltres que en cap moment s'ha ocultat o amagat que el secretari general del Departament d'Economia i Finances, senyor Arderiu, s'havia entrevistat amb el senyor Planasdemunt, rebent el mateix tractament, senyores i senyors diputats, el mateix tractament que qualsevol alt càrrec de la Generalitat, membre del Parlament o talment dels òrgans d'Administració de Justícia.

Sembla obvi recordar a la cambra que el senyor Enric Arderiu i Gras és secretari general del Departament d'Economia i membre del Consell d'Administració del Cire, nomenament fet correctament en el seu dia.

Al senyor Albert Planasdemunt, germà del senyor Jordi Planasdemunt, se li va concedir comunicació, que va ser registrada al llibre d'incidències, a més de per raons humanitàries, per motius mèdics, atès l'estat depressiu d'aquest. I és un fet demostrat i comprovat per aquest Grup Parlamentari el preocupant estat de salut inicial del senyor Planasdemunt: les lipotímies a comissaria, l'operació recent, els punts de la qual se li han tret a la mateixa presó Model. Això ho confirmen també les trucades del jutge instructor de la causa a la presó, interessant-se per l'estat de salut del senyor Planasdemunt; l'ofici del mateix jutge, d'un dissabte, que se li trametés per fax la situació mèdica del senyor Planasdemunt...

Tot això ho ha comprovat aquest Grup Parlamentari, però és que aquesta és una circumstància que s'ha donat també amb altres interns i alguna intervenció, em sembla que la de la senyora Oranich, s'hi ha referit: no estem davant d'un fet excepcional; per tant, nosaltres neguem els greuges comparatius en relació amb aquest cas concret. No estem davant d'un fet excepcional i, realment, i és cert, i també s'ha dit aquí, creiem que és gran, que és alt el grau d'humanisme i comprensió dels responsables de la Direcció General de Serveis Penitenciaris, fet que s'ha comentat en relació amb alguna actuació judicial dels últims temps.

En conseqüència, creiem que s'ha actuat correctament, sobretot si tenim en compte que l'article 16 de la Llei general penitenciària ordena..., el que ordena en relació amb les exigències del tractament: tenir en compte el sexe, l'emotivitat, l'edat, els antecedents, l'estat físic i mental dels detinguts. I encara més correcte si tenim present l'article 92 del reglament penitenciari que tracta de la concessió de comunicacions de caràcter extraordinari per motius justificats i els considerem, des del nostre Grup Parlamentari, prou justificats.

En conseqüència, doncs, senyor president, no donarem suport a aquesta Moció.

I del que sí ens hauria agradat parlar en aquesta interpel·lació i posterior Moció, senyor Oliart, és del respecte als drets humans en el sistema de presons català, si és que vostè coneix la realitat penitenciària de l'Estat espanyol.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Orriols. Passem a la votació.

Les senyores diputades i les senyors diputats que estiguin d'acord amb la Moció es poden posar drets.

Vots en contra?

Abstencions?

La Moció ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

S'aixeca la sessió.

(Són les dotze del migdia.)

MANUAL PARLAMENTARI

Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm.

Col·lecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

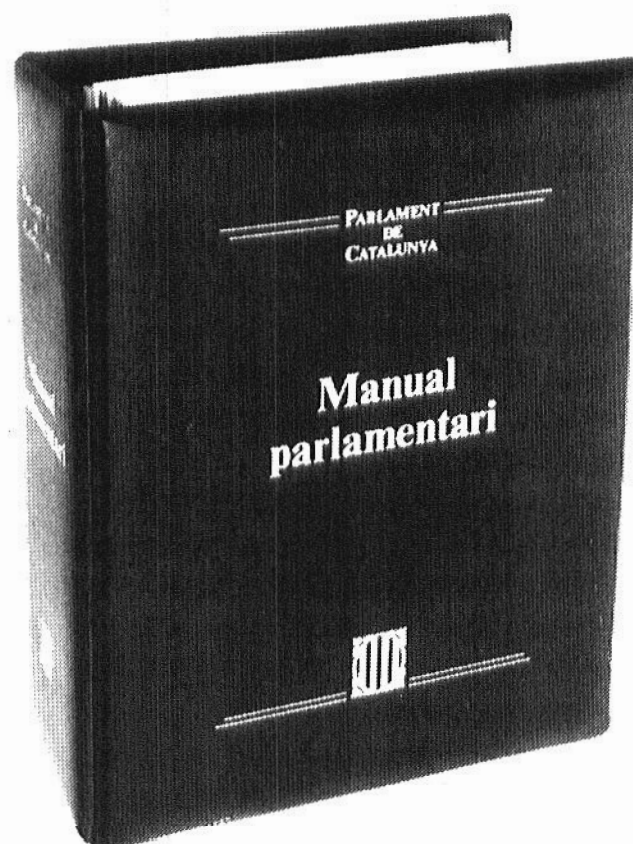
Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany, i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

SECCIONS

- Normes bàsiques
 - Constitució Espanyola
 - Estatut d'Autonomia de Catalunya
 - Lleis de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
 - Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
 - Lleis Orgàniques de l'Estat
- Els Diputats i els Grups parlamentaris
 - Resultats Electorals
 - Diputats de la Legislatura Actual
 - Grups Parlamentaris
- Els òrgans de la Cambra
 - El Ple del Parlament
 - El President i la Mesa del Parlament
 - Junta de Portaveus
 - Diputació Permanent
 - Comissions Parlamentàries
 - Comissions permanents legislatives
 - Comissions permanents no legislatives
 - Comissions de legislatura
 - Comissions creades per llei
 - Comissions d'investigació
- Règim i govern interior i serveis del Parlament
 - Estatuts de Règim i Govern Interior
 - Normes Complementàries de Règim Interior
 - Horaris Generals i Calendari Parlamentari
 - Organigrama dels Serveis del Parlament
 - Gabinet de Presidència
 - Oficialia Major del Parlament
 - Serveis Generals
 - Servei d'Oïdoria de Comptes i Caixa
- El treball parlamentari
 - Resum de Dades del Treball Parlamentari
 - Índex de Tramitacions
 - Referència dels Textos Aprovats en Anteriors Legislatures
- Directori institucional
 - Generalitat de Catalunya
 - Administració de l'Estat a Catalunya
 - Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
 - Altres Institucions de Catalunya
 - Institucions i Administració Central de l'Estat
 - Parlaments i Guberns Autònoms
 - Organismes Internacionals



PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic (Conté:	
A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/2 Llei del Consell Consultiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític)	
A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític)	
A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític)	
A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític)	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté:	
A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya	
A.4/2 Apèndix del Reglament del Parlament	
A.4/2.1 Normes interpretatives o supletòries dels articles del Reglament del Parlament	
A.4/2.2 Normes supletòries dels preceptes del Reglament del Parlament	
A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Apèndix del Reglament)	150
A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat (Conté:	
A.5/1 Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1.ª actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75



2.^a EDICIÓ

Jaume Sobrequès
Francesc Vicens
Ismael E. Pitarch

Prefaci dels M. H. Srs.
Heribert Barrera
i Miquel Coll i Alentorn

Publicacions
del Parlament
de Catalunya

Barcelona 1987. 504 pàgines. ISBN 84-505-6832-3
Preu: 10.000 PTA.

Paper couché i relligadura en
símil pell, estampada a 4
colors, protegida amb
sobrecoberta d'ace-
tat transparent

231
fotos a tot color
i a tota plana, originals
de Francesc Català i Roca
i altres fotògrafs i arxius

78 fotos històriques en blanc
i negre, reproduïdes en bitò

15 gràfics i esquemes sobre l'organització
i el funcionament parlamentaris

C O N T I N G U T

Prefaci del M. H. Sr. Heribert Barrera
Prefaci del M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn

**La institució parlamentària en la
història de Catalunya**, per Jaume
Sobrequès i Callicó

Origen
Major edat el segle XIII
El funcionament de les Corts Medievals
L'època d'or de les Corts
Les Corts i la crisi del segle XV
Les Corts escenari del redreçament
polític
Progressiva decadència de les Corts els
segles XVI i XVII
La desaparició definitiva de les Corts

El Palau del Parlament, per Francesc
Vicens

La Ciutadella de Felip V
Un segle i mig de repressió

L'arsenal de la Ciutadella
D'arsenal a palau reial
De palau reial a Museu
La instal·lació del Parlament durant la
República
L'etapa actual

El Parlament de Catalunya, per
Ismael E. Pitarch

I. Crònica del Parlament
*El parlament de la Generalitat restaurada
(1932-1939)*
Composició del Parlament
Esdeveniments històrics més importants
en la vida del Parlament
La funció legislativa
La funció de control
Altres funcions del Parlament
El Parlament de la Generalitat restablerta
Les eleccions al Parlament de Catalunya

II. Les funcions del Parlament
La naturalesa i la funció del Parlament
El sistema d'autogovern de Catalunya
Característiques del Parlament
La funció i les competències legislatives
del Parlament
Les funcions de creació, control i impuls
de l'acció política i de govern
La funció electiva
La funció integradora i solidària
El funcionament del Parlament
L'elecció del Parlament
Els diputats
La seu i el temps de treball
Els òrgans del Parlament
El sistema de treball i de decisió
El procediment legislatiu del Parlament
El control i l'impuls polític de l'acció de
govern
La publicitat i el coneixement del
Parlament
Els serveis del Parlament

SUBSCRIPCIÓ

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ i Edició impresa
☐ m Edició en microfitxa

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

- a) En metàl·lic, a la Caixa del Parlament
- b) Per transferència bancària, al compte número 500-5-22559-41 de la Caixa d'Estalvis de Catalunya
- c) Per gir postal
- d) Per xec registrat (el xec no registrat no serà admès).

BUTLLETA

Nom NIF

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)
☐ i ☐ m

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19....

Amb aquesta finalitat, i amb data de de envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir / xec al portador)

..... de de 19

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300.62.63.

Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.

Subscripció anual conjunta amb el Butlletí Oficial del Parlament
de Catalunya (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.

Número solt (edició impresa o edició en microfitxa): 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).

Dip. Leg. B-27.966-80. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)

Imprès per Multitext, SA, Diputació 113-115, 08015 Barcelona

